

Tarptautinė mokslinė-praktinė konferencija
**„Jaunųjų tyrėjų taikomieji moksliniai darbai
reabilitacijoje 2024“**

International Scientific-Practical Conference
Applied Research Works of Young Researchers in Rehabilitation 2024

MEDICINOS FAKULTETAS

Tarptautinė mokslinė-praktinė konferencija
„Jaunujų tyrėjų taikomieji moksliniai darbai reabilitacijoje 2024“

International Scientific-Practical Conference
Applied Research Works of Young Researchers in Rehabilitation 2024

Kaunas, 2024

Scientific Committee:

Assist. Prof. PhD Christina Athanasopoulou (Occupational Therapy, University of West Attica, Greece)
PhD Daiva Baltaduonienė (Occupational therapy, Kauno kolegija Higher Education Institution, Lithuania)
PhD Vaida Borkertienė (Physiotherapy, Kauno kolegija Higher Education Institution, Lithuania)
Milda Gintilienė (Medicine, Kauno kolegija Higher Education Institution, Lithuania)
Prof. PhD Manuel González Sánchez (Physiotherapy, University of Malaga, Spain)
PhD Viktorija Kaktienė (Occupational therapy, Kauno kolegija Higher Education Institution, Lithuania)
Evelina Lamsodienė (Occupational therapy, Kauno kolegija Higher Education Institution, Lithuania)
PhD Anna Rubika (Physiotherapy, Daugavpils University, Latvia)
PhD Jurgita Tuitaitė (Occupational therapy, Kauno kolegija Higher Education Institution, Lithuania)
PhD Ligita Mažeikė (Physiotherapy, Kauno kolegija Higher Education Institution, Lithuania)
Prof. PhD Hulya Yucel (Occupational Therapy / Physiotherapy, University of Health Sciences, Istanbul, Turkey)
PhD Laura Žlibinaitė (Physiotherapy, Kauno kolegija Higher Education Institution, Lithuania)
PhD Milda Žukauskienė (Physiotherapy, Vilniaus kolegija Higher Education Institution, Lithuania)

Organizing Committee:

Milda Gintilienė (Medicine, Kauno kolegija Higher Education Institution, Lithuania)
PhD Daiva Baltaduonienė (Occupational therapy, Kauno kolegija Higher Education Institution, Lithuania)
PhD Laura Žlibinaitė (Physiotherapy, Kauno kolegija Higher Education Institution, Lithuania)
PhD Ligita Mažeikė (Physiotherapy, Kauno kolegija Higher Education Institution, Lithuania)
PhD Viktorija Kaktienė (Occupational therapy, Kauno kolegija Higher Education Institution, Lithuania)
Evelina Lamsodienė (Occupational therapy, Kauno kolegija Higher Education Institution, Lithuania)
Diana Nemčiauskienė (Physiotherapy, Kauno kolegija Higher Education Institution, Lithuania)

TURINYS

Álvaro Jesús Reina-Ruiz, Guadalupe Molina-Torres, Manuel González-Sánchez EFFECTIVENESS OF BLOOD FLOW RESTRICTION ON FUNCTIONALITY, QUALITY OF LIFE AND PAIN IN PATIENTS WITH NEUROMUSCULOSKELETAL PATHOLOGIES: A SYSTEMATIC REVIEW	7
Maria Ioannidou, Ioanna Pagani, Christina Athanasopoulou OCCUPATIONAL THERAPY GROUPS VIA TELEREHABILITATION: A NARRATIVE REVIEW	8
Patrick Amune Ametu ROLE OF DAILY PHYSICAL LOAD AND WORK CAPACITY ON EMPLOYEE EFFECTIVENESS AT BUSYMINDS CENTRE LTD	9
Tranta Angeliki Stamatia, Athanasopoulou Christina TECHNOLOGIES IN REHABILITATION: ONLINE MISINFORMATION AND STIGMA RELATED TO SCHIZOPHRENIA	10
Aleksandra Postolskaja, Jurgita Veliulytė IMPACT OF MOBILITY OF THORACIC WALL ON SHOULDER JOINT'S FUNCTIONING	11
Rebeka Nikitinaitė, Milda Gintilienė DYSLEXIA IN THE CONTEXT OF OCCUPATIONAL THERAPY	12
Auksė Valeikaitė, Ligita Šilinė SKIRTINGŲ KINEZITERAPIJOS PROGRAMŲ POVEIKIS MOTERŲ MENSTRUACINIAMS SIMPTOMAMS IR MIEGO KOKYBEI	14
Elena Martín Ruiz, Manuel González Sánchez EFFECTIVENESS OF "CORE" MUSCLE WORK IN A SHOULDER PAIN INTERVENTION PROTOCOL IN HANDBALL PLAYERS: A CLINICAL TRIAL PROTOCOL	16
Emilija Mikutytė, Milda Gintilienė ERGOTERAPIJOS STUDENTŲ VEIKLŲ PLANAVIMO, DĖMESIO KONCENTRACIJOS IR ATMINTIES FUNKCIJŲ ĮVERTINIMAS	17
Ugnė Kotryna Genevičiūtė, Ligita Šilinė KINEZITERAPIJOS POVEIKIS PIRMINĖS DISMENORĖJOS SIMPTOMAMS	19
Rugilė Jurgelaitytė, Laura Žlibinaitė GRUPINIŲ MANKŠTŲ POVEIKIS VYRESNIO AMŽIAUS ASMENŲ, GYVENANČIŲ SOCIALINĖS GLOBOS ĮSTAIGOJE, PSICHOEMOCINEI BŪKLEI	20
Kamilė German, Kristina Žukienė KINEZITERAPIJOS PROCEDŪRŲ SU BIOGRĮŽTAMOJO RYŠIO APARATU POVEIKIS ŠLAPIMO NELAIKYMŲ SUTRIKIMUI IR DUBENS DUGNO RAUMENIMS	21
Jolita Kvecytė, Rugilė Jurgelaitytė, Ligita Šilinė KINEZITERAPIJOS METODŲ POVEIKIS ĮTAMPOS ŠLAPIMO NELAIKYMUI PO GIMDYMO	23
Adriana Taratasiuk, Jurgita Veliulytė ŽMONIŲ, SERGANČIŲ IŠSĖTINE SKLEROZE EMOCINĖS SAVIJAUTOS IR SMULKIOSIOS MOTORIKOS POKYČIAI PANAUDOJANT MOLĮ, KAIP PRIEMONĘ ERGOTERAPIJOJE	24
Raminta Užupytė ERGOTERAPIJOS, PAREMTOS SENSORINĖMIS PATIRTIMIS, POVEIKIS ASMENŲ, SERGANČIŲ ŠIZOFRENIJA, SENSORINEI MODULIACIJAI	26
Rokas Savickas, Raistė Vaištaraitė, Laura Žlibinaitė INTERAKTYVIŲ TECHNOLOGIJŲ TAIKYMO POVEIKIS JAUNŲ ASMENŲ SVEIKATOS STIPRINIMUI IR FIZINIO AKTYVUMO SKATINIMUI	27
Ernestas Šidlauskas, Agnė Žebrauskienė 7–8 METŲ MERGAIČIŲ LAIKYSENOS IR FIZINIO PAJĖGUMO SĄSAJOS SU KŪNO MASĖS INDEKSU	28

Gintarė Rolskytė-Guruli, Nojus Liutikas, Ligita Šilinė KINEZITERAPIJOS METODŲ POVEIKIS SIMPTOMAMS PO RADIKALIOS HISTEREKTOMIJOS ...	30
Nojus Dailidonis, Laura Žlibinaitė ELEKTRONINIŲ CIGAREČIŲ ĮTAKA REGULIARIAI SPORTUOJANČIŲ STUDENTŲ KVĖPAVIMO FUNKCIJOMS IR FIZINIAM PAJĖGUMUI	31
Ugnė Mozūraitytė, Ligita Šilinė PAAUGLIŲ KREPŠININKŲ FUNKCINĖS IR FIZINĖS BŪKLĖS RYŠYS SU KELIO SKAUSMU	32
Monika Janušauskaitė, Vaida Borkertienė TAŠKINIO PĖDŲ SAVIMASAŽO IR TAŠKINIO PLAŠTAKŲ SAVIMASAŽO ĮTAKA STUDENTŲ MIEGO KOKYBEI IR STRESO VALDYMUI	34
Roberta Krupauskaitė, Emilija Strimaitytė ILGAAMŽIŲ ASMENŲ PAŽINIMO FUNKCIJŲ VERTINIMAS TAIKANT ERGOTERAPIJĄ, GRĮŠTĄ PRISIMINIMAMS	35
Svitlana Shchukina, Evelina Lamsodienė ERGOTERAPIJOS POVEIKIS ANKSTYVOJO AMŽIAUS VAIKŲ, AUGANČIŲ GLOBOS INSTITUCIJOJE, PSICHOMOTORINEI RAIDAI.....	36
Klaudija Juodytė, Gabrielė Subačė SVEIKATOS PRIEŽIŪROS SPECIALIŠTŲ, DIRBANČIŲ PSICHIATRIJOS ĮSTAIGOSE, EMOCINĖS BŪKLĖS ĮVERTINIMAS	37
Iveta Bulotaitė, Agnė Žebrauskienė SKIRTINGŲ PRATIMŲ PROGRAMŲ POVEIKIS MOKYTOJŲ, PATIRIANČIŲ LĖTINIŲ NESPECIFINĮ APATINĖS NUGAROS DALIES SKAUSMĄ, MOBILUMUI, IŠTVERMEI IR SKAUSMUI.....	38
Sena Erarslan, Hulya Yaman, Hulya Yucel INVESTIGATION OF THE EFFECT OF STIGMA ON SOCIAL PARTICIPATION AND QUALITY OF LIFE IN HIV POSITIVE INDIVIDUALS.....	40
Skaiva Packevičiūtė, Daiva Baltaduonienė ERGOTERAPIJOS IR PAGALBINIO KOMUNIKACIJOS METODO POVEIKIS ASMENŲ, PATYRUSIŲ GALVOS SMEGENŲ INSULTĄ, PAŽINIMO FUNKCIJOMS	42
Alicia del-Rosal-Jurado, Rita Romero-Galisteo, Manuel Trinidad-Fernández, Manuel González- Sánchez, Antonio Cuesta-Vargas, Maria Ruiz-Muñoz THERAPEUTIC PHYSICAL EXERCISE POST-TREATMENT IN BREAST CANCER: A SYSTEMATIC REVIEW OF CLINICAL PRACTICE GUIDELINES	44
Jurgita Grigaitė, Evelina Lamsodienė KŪRYBINIO JUDESIO METODO, TAIKOMO GRUPINIUOSE UŽSIĖMIMUOSE, REIKŠMĖ PARKINSONO LIGA SERGANČIŲJŲ FUNKCINIAM MOBILUMUI.....	45
Firat Azizoglu, Görkem Ata BIBLIOMETRIC ANALYSIS OF RESEARCH IN THE FIELD OF PHYSIOTHERAPY AND TELEREHABILITATION: 2007-2023 PERIOD	47
Vesta Peregorodejevaitė, Ligita Šilinė KINEZITERAPIJOS POVEIKIS NĖŠČIŲJŲ MIEGO KOKYBEI, NUOVARGIUI IR SKAUSMUI	48
Echi Afamefuna Obinna, Nerijus Masiulis EFFECT OF BLOOD FLOW RESTRICTION AND ECCENTRIC TRAINING ON BRAIN-DERIVED NEUROTROPHIC FACTORS AND INFLAMMATORY MARKERS IN HEALTHY ELDERLY MEN ...	49
Inga Augutytė-Žvirblienė, Milda Žukauskienė DINAMINĖS NEURORAUMENINĖS STABILIZACIJOS POVEIKIS BALETĄ ŠOKANČIŲ PAAUGLIŲ LIEMENS FUNKCINIAMS RODIKLIAMS	51

Lukas Grabauskas, Diana Nemčiauskienė EFFECTS OF DIFFERENT PHYSICAL THERAPY EXERCISES ON PAIN, MOBILITY, RANGE OF MOTION IN BASKETBALL PLAYERS WITH ANKLE INSTABILITY	53
Ronke Lydia, Andrius Šatas ASSESSING THE CONTRIBUTION OF PHYSICAL ACTIVITY TO MITIGATING OBESITY AMONG YOUNG ADULTS IN NIGERIA	54
Austė Gintilaitė, Gabija Medvedevaitė ASSOCIATION BETWEEN DIETARY HABITS AND ACNE VULGARIS IN INTERNATIONAL STUDENTS OF LITHUANIAN UNIVERSITY OF HEALTH SCIENCES	56

EFFECTIVENESS OF BLOOD FLOW RESTRICTION ON FUNCTIONALITY, QUALITY OF LIFE AND PAIN IN PATIENTS WITH NEUROMUSCULOSKELETAL PATHOLOGIES: A SYSTEMATIC REVIEW

Álvaro Jesús Reina-Ruiz, Guadalupe Molina-Torres, Manuel González-Sánchez

University of Malaga

Introduction

Blood flow restriction is characterized as a method used during exercise at low loads of around 20–40% of a repetition maximum, or at a low-moderate intensity of aerobic exercise, in which cuffs that occlude the proximal part of the extremities can partially reduce arterial flow and fully restrict the venous flow of the musculature in order to achieve the same benefits as high-load exercise. All these benefits consist of metabolic effects, which increase protein synthesis and the recruitment of muscle fibers, and hormone and neuromuscular reactions, which induces greater muscle activation, and even a greater secretion of the growth hormone IGF-1. Despite the huge number of systematic reviews about blood flow restriction training, there are no systematic reviews focus on outcomes like functionality, quality of life and pain from the short-term to the long-term. So, the main aim was to analyze them in this systematic review.

Keywords: blood flow restriction, pain, quality of life, musculoskeletal disorders.

Methodology

The following databases PubMed, Cochrane, EMBASE, PEDro, CINHALL, SPORTDiscus, Trip Medical Database, and Scopus were performed to carry out this search strategy: “kaatsu” OR “ischemic training” OR “blood flow restriction” OR “occlusion resistance training” OR “vascular occlusion” OR “vascular restriction”. The systematic review analyzes randomized control trials that contains one group focuses on blood flow restriction training at least in neuromusculoskeletal pathologies. Studies are selected by two blinded researchers with a score less than 6 in PEDro scale were excluded. In case of discrepancy, an additional blinded researcher selected the paper.

Results

After identifying 486 papers and eliminating 175 of them due to duplication and 261 after reading the title and abstract, 50 papers were selected. Of all the selected articles, 28 were excluded for not presenting a score equal to or higher than 6 points on the PEDro scale and 8 for not

analyzing the target outcome variables. Finally, 14 papers were selected for this systematic review. Among all the studies, the data collection was conducted in the first three months. Only a few of them collected the data in the follow-up. The heterogeneity in the results is shown as both the unit of measure and outcomes, so there is a lack of homogeneity.

Conclusions

1. Blood flow restriction tool is considered as a therapeutic alternative due to its effectiveness under different exercise modalities.
2. Patients are benefited in the first six weeks decreasing their pain threshold and increasing their functionality and quality of life.
3. More researches focusing on the medium and long-term are needed.

References

1. Kacin, A., ŽARGI, T. G., ROSENBLATT, B., & Biswas, A. (2015). Safety considerations with blood flow restricted resistance training. *Annales Kinesiologiae*, 6(1).
2. Hughes, L., Paton, B., Rosenblatt, B., Gissane, C., & Patterson, S. D. (2017). Blood flow restriction training in clinical musculoskeletal rehabilitation: a systematic review and meta-analysis. *British journal of sports medicine*, 51(13), 1003-1011.
3. Patterson, S. D., Hughes, L., Warmington, S., Burr, J., Scott, B. R., Owens, J., ... & Loenneke, J. (2019). Blood flow restriction exercise: considerations of methodology, application, and safety. *Frontiers in physiology*, 10, 533.
4. Loenneke, J. P., Fahs, C. A., Rossow, L. M., Thiebaud, R. S., Mattocks, K. T., Abe, T., & Bembien, M. G. (2013). Blood flow restriction pressure recommendations: a tale of two cuffs. *Frontiers in physiology*, 4, 249.

OCCUPATIONAL THERAPY GROUPS VIA TELEREHABILITATION: A NARRATIVE REVIEW

Maria Ioannidou, Ioanna Pagani, Christina Athanasopoulou

Department of Occupational Therapy, University of West Attica, Athens, Greece

Introduction

It is estimated that 2.4 billion people worldwide benefit from rehabilitation services. The need for rehabilitation services is steadily increasing and technology has played a crucial role in delivering Occupational Therapy (OT) services. However, there is a gap in the literature regarding the types of tools, advantages and disadvantages on how technology enables the therapeutic process in groups. Therefore, it is important for Occupational Therapists (OTs) to acquire this knowledge in order to provide effective and up-to-date services. The aim of the study was to explore the literature and describe types of tools, their advantages and disadvantages in their implementation in OT telerehabilitation groups.

Keywords: Occupational Therapy, Occupational Therapy groups, groups, telerehabilitation.

Methodology

Narrative review performed in March and April 2024 in two databases: Medline PubMed and Wiley Library. Studies were included if: 1) published in English, 2) published within the last 10 years, 3) focused on OT, and 4) available in open access. Data collection was performed during March and April 2024. Data was inserted in the Mendeley Library version 2.112.0 in order to keep track of references.

Data synthesis was performed using narrative summary methods, whereas data analysis was performed categorizing descriptive characteristics of the studies manually.

Results

A total of 65 records satisfied the inclusion criteria. Regarding the types of telerehabilitation tools in OT the most common were: virtual reality (n=30), videoconference (n=16), mobile applications (n=13) and sensors (n=10). Regarding the most common advantage of implementing telerehabilitation tools, accessibility (n=2) was identified, whereas, a common disadvantage was safety concerns (n=2). Further, OT telerehabilitation groups were implemented via videoconference (n=2).

Conclusions

1. Multiple online tools can be used in OT delivery and practice.
2. There are some concerns about the accessibility and safety among different

diagnoses. OTs could offer consulting on how to minimize these risks and utilize the advantages technology can offer in therapy.

3. It is important for OTs to be educated, first, about the various types of tools available and, second, about the most effective use of each tool in their practice, both in an individual and in a group setting.

References

1. Chagnon, M., Levasseur, M., & Boissy, P. (2024). Telehealth interventions in occupational therapy with older adults: Results from a scoping review targeting better health promotion. In *Australian Occupational Therapy Journal* (Vol. 71, Issue 1, pp. 190–208). John Wiley and Sons Inc. <https://doi.org/10.1111/1440-1630.12910>
2. Dostie, R., Dunn, H., Marks, W. N., Camden, C., & Lovo, S. (2024). Use of telehealth for paediatric rehabilitation needs of Indigenous children—a scoping review. In *International Journal of Circumpolar Health* (Vol. 83, Issue 1). Taylor and Francis Ltd. <https://doi.org/10.1080/22423982.2024.2308944>
3. Poole, J. L., Carandang, K., & Connolly, D. (2024). Increased Confidence and Deeper Understanding of Fatigue Following Participation in Fatigue Education and Management Education in Systemic Sclerosis: A Mixed Methods Evaluation of a Virtual Intervention. *ACR Open Rheumatology*. <https://doi.org/10.1002/acr2.11653>
4. Rhodus, E. K., Baum, C., Kryscio, R., Liu, C., George, R., Thompson, M. E., Lowry, K., Coy, B., Barber, J., Nichols, H., Curtis, A., Holloman, A., & Jicha, G. A. (2023). Feasibility of Telehealth Occupational Therapy for Behavioral Symptoms of Adults With Dementia: Randomized Controlled Trial. *American Journal of Occupational Therapy*, 77(4). <https://doi.org/10.5014/AJOT.2023.05012>
5. Veras, M., Labbé, D. R., Furlano, J., Zakus, D., Rutherford, D., Pendergast, B., & Kairy, D. (2023). A framework for equitable virtual rehabilitation in the metaverse era: challenges and opportunities. In *Frontiers in Rehabilitation Sciences* (Vol. 4). Frontiers Media SA. <https://doi.org/10.3389/fresc.2023.1241020>
6. World Health Organization. (n.d.). Rehabilitation. <https://www.who.int/news-room/fact-sheets/detail/rehabilitation>

ROLE OF DAILY PHYSICAL LOAD AND WORK CAPACITY ON EMPLOYEE EFFECTIVENESS AT BUSYMINDS CENTRE LTD

Patrick Amune Ametu

Lithuanian Sports University

Introduction

The increasing proportion of older employees in Western nations has spurred an investigation into the impact of daily physical exertion and work capacity on employee effectiveness. Age-related declines in cardiovascular and musculoskeletal fitness often create discrepancies between physical capabilities and job requirements, affecting workability and potentially leading to early retirement or disability. This study aims to explore the influence of daily physical load and work capacity on employee effectiveness. Specific objectives include the assessment of daily physical load, the evaluation of work capacity, and the analysis of their correlation with employee effectiveness.

Keywords: Ageing Workforce, Physical Load, Work Capacity, Employee Effectiveness, Work Ability

Methodology

Mixed-method approach. This study examines the effects of daily physical load and work capacity on employee effectiveness at BusyMinds Centre Limited. Quantitative data about physical activity and workload metrics are supplemented by qualitative insights from employee perceptions. Statistical analyses, conducted using SPSS Version 21, encompass descriptive statistics, t-tests, and alpha thresholds to uncover patterns and relationships among variables.

Results

The study encompasses 100 employees from BusyMinds Centre LTD, with both male and female respondents, among whom females constitute 56% of the sample. Most fall within the 20-30 age bracket (41%), and 66% are single. Administrative and teaching staff comprise over 50% of respondents. Respondents' tenure ranges from 0 to 25 years, spanning various positions including senior and junior roles. Inferential statistics reveal perceptions concerning physical activity, the work environment, job demands, work capacity, and workload manageability. Bivariate analysis indicates no significant association between physical activity factors and employee effectiveness, while a significant association is found between work capacity variables and employee effectiveness among respondents.

Conclusions

1. The study found a significant association between work capacity variables and employee effectiveness, while no significant association was found between physical activity factors and employee effectiveness.
2. The study emphasizes the importance of establishing fair work schedules to encourage a positive work-life balance, lower stress levels and absenteeism, and boost employee retention.
3. The study contributes to the generation of knowledge by explaining how certain variables of workload relate to the effectiveness of workers, highlighting the need for employers across all industries to prioritize this area.

References

1. Airila, A., Hakanen, J. J., Punakallio, A., Lusa, S., & Luukkonen, R. (2012). Is work engagement related to work ability beyond working conditions and lifestyle factors?. *International Archives of Occupational and Environmental Health*, 85(8), 915-925. <https://doi.org/10.1007/s00420-012-0732-1>
2. Brighenti-Jogg, S., Moreira, A., Moriguchi, C. S., Cury, H. J. C. G., & Sato, T. O. (2016). Definitions and measurements of physical workload and work capacity. *Work*, 53(2), 377-388. <https://doi.org/10.3233/WOR-152164>
3. Calderwood, C. (2021). Examining the relationship between physical demands, work capacity, and employee outcomes. *Journal of Occupational Health Psychology*, 26(1), 1-15. <https://doi.org/10.1037/ocp0000209>
4. Hashiguchi, N., Feng, X., Taimela, S., Rantanen, T., Kujala, U. M., & Alen, M. (2020). Effects of physical activity on work ability in older workers. *Occupational Medicine*, 70(4), 246-252. <https://doi.org/10.1093/occmed/kqaa053>
5. Johnson, A. K., Bauer, J. M., & Hogan, R. (2022). The impact of physical and cognitive work demands on employee performance. *Journal of Occupational and Organizational Psychology*, 95(2), 365-388. <https://doi.org/10.1111/joop.12360>
6. Smith, T. D., Mullins, T., & DeJoy, D. M. (2023). Exploring the relationship between work capacity, workload, and employee well-being. *Safety Science*, 157, 105945. <https://doi.org/10.1016/j.ssci.2022.105945>

TECHNOLOGIES IN REHABILITATION: ONLINE MISINFORMATION AND STIGMA RELATED TO SCHIZOPHRENIA

Tranta Angeliki Stamatia, Athanasopoulou Christina

University of West Attica

Introduction

The estimated number of people with Schizophrenia is 24 million people worldwide (World Health Organization, 2022) and the estimated number of Internet users is 5.35 billion worldwide (Statista, 2023). Stigma related to Schizophrenia, a global public health concern, hinders social inclusion and healthcare access for affected individuals. This study aims first to describe how social media reflects public attitudes towards schizophrenia and second the potential of technology-based interventions to combat stigma.

Keywords: stigma, schizophrenia.

Methodology

Narrative literature review was performed in April and May 2024 in three databases: Pubmed, Google Scholar and ResearchGate. These are the keywords that were used in the research: Schizophrenia, Online misinformation, Stigma, Technology. A narrative literature was used in order to summarize and synthesize existing literature on this specific topic, providing a comprehensive overview of the current knowledge and identifying key themes or trends (McMahon, A. 2023).

Results

First, our findings revealed that schizophrenia was more frequently associated with negative connotations, medical inaccuracies, sarcasm, and non-medical usage (Athanasopoulou & Sakellari, 2016). Second, the potential of technology-based interventions to combat stigma. Various approaches were identified such as, machine learning for identifying stigmatizing content on social media (Jilka et al., 2022), brief video interventions featuring personal narratives, and virtual reality simulations fostering empathy (Rodríguez-Rivas et al., 2021).

Conclusions

1. The need to minimize the negative connotations associated with schizophrenia online.
2. The potential use of innovative technologies to address it.

References

1. Athanasopoulou, C., & Sakellari, E. (2016, January). 'Schizophrenia On Twitter: Content Analysis of Greek Language Tweets. In *ICIMTH* (pp. 271-274).
2. Jilka, S., Odoi, C. M., van Bilsen, J., Morris, D., Erturk, S., Cummins, N., ... & Wykes, T. (2022). Identifying schizophrenia stigma on Twitter: a proof of principle model using service user supervised machine learning. *Schizophrenia*, 8(1), 1.
3. McMahon, A. (2023). A narrative review of group analytic literature on clinical supervision: Seeking coherence and correspondence. *Group Analysis*, 05333164231153927.
4. Rodríguez-Rivas, M. E., Cangas, A. J., & Fuentes-Olavarría, D. (2021). Controlled study of the impact of a virtual program to reduce stigma among university students toward people with mental disorders. *Frontiers in psychiatry*, 12, 632252.
5. Statista. (2023). Retrieved from: <https://www.statista.com/statistics/273018/number-of-internet-users-worldwide/#:~:text=As%20of%202023%2C%20the%20estimated,67%20percent%20of%20global%20population.>
6. World Health Organization. (2022). Schizophrenia. Retrieved from: <https://www.who.int/news-room/fact-sheets/detail/schizophrenia>

IMPACT OF MOBILITY OF THORACIC WALL ON SHOULDER JOINT'S FUNCTIONING

Aleksandra Postolskaja, Jurgita Veliulytė

Vilniaus Kolegija Higher Education Institution

Introduction

Shoulder pain has become one of the main problems faced by people of different ages. Worldwide, it is on the 3rd place among all skeletal muscle disorders, after knee joint pain. In most cases, this is due to the reduced flexibility of the thoracic part of the body, which is caused by reduced mobility and being in one position for a long time. The study focused on the importance of thoracic mobility in improving shoulder function.

Research problem – what is impact of mobility of thoracic wall on shoulder joint's functioning? The aim of the study - to evaluate the impact of thoracic mobility on shoulder joint function.

Keywords: shoulder joint, thoracic wall, shoulder injuries.

Methodology

The study involved 12 patients (7 women, 5 men) from the rehabilitation clinic. Participants were randomly divided into two groups of 6 people each. Group I received a treatment focusing only on restoration of shoulder function and Group II had the same program as group I and thoracic mobility exercises. Data on the participants' shoulder joint condition were obtained from the 12-question Simple Shoulder Test, measurement of shoulder joint range of motion using a mechanical goniometer, muscle strength was evaluated manual using the 5-point scale, FMS shoulder mobility assessment, and assessment of thoracic active range of motion.

Results

The Simple Shoulder Test, 9 % of Group II had higher scores than Group I. Also, shoulder range of motion in group II was $15.33 \pm 9.67^\circ$, which is 13° higher than in group I; the difference between the primary and final shoulder mobility scores was superior in group II, with an overall difference of 4.75 cm (4.90 ± 4.60 cm). After physiotherapy, thoracic flexion increased in Group II, with an increase of 25° since the baseline measurements. However, the study concluded that strengthening shoulder muscles did not affect thoracic mobility; both groups had the same increase in final score of 5 points.

Conclusions

1. Exercises to improve thoracic mobility relaxed the upper body and reduced discomfort and shoulder pain.
2. Functional mobility of the shoulder increased faster when exercises were combined with thoracic wall mobilization.

References

1. Reddy, R. S., Alahmari, K. A., Silvian, P. S., Ahmad, I. A., Kakarparthi, V. N., & Rengaramanujam, K. (2019). Reliability of Chest Wall Mobility and Its Correlation with Lung Functions in Healthy Nonsmokers, Healthy Smokers, and Patients with COPD. *Canadian respiratory journal*, 2019, 5175949.
2. Genter, J., Croci, E., Ewald, H., Müller, A. M., Mündermann, A., & Baumgartner, D. (2022). Ex-vivo experimental strategies for assessing unconstrained shoulder biomechanics: a scoping review protocol. *F1000Research*, 11.
3. Boyles, R., Strunce, J., Walker, M., & Young, B. (2009). The Immediate Effects of Thoracic Spine and Rib Manipulation on Subjects with Primary Complaints of Shoulder pain. *Journal of Manual & Manipulative Therapy*, 17(4): 230–236.
4. Cawthon, P., Fink, H., Huang, M., Kado, D., Lee, J., Schousboe, J., & Woods, G. (2020). Factors Associated With Kyphosis and Kyphosis Progression in Older Men: The MrOS Study. *Journal of Bone and Mineral Research*, 35 (11): 2193-2198.
5. Shin, P., Seok, K. & Soon, K. (2020). Effects of Thoracic Mobilization and Extension Exercise on Thoracic Alignment and Shoulder Function in Patients with Subacromial Impingement Syndrome: A Randomized Controlled Pilot Study. *National Library of Medicine. National Center of Biotechnology Information*, 8(3):316.

Rebeka Nikitinaitė, Milda Gintilienė

Kauno kolegija Higher Education Institution

Introduction

Dyslexia is a neurodevelopmental disorder that primarily affects reading, spelling, and writing, despite normal intelligence and proper educational opportunities (Smyth & Everatt, 2018). It is defined as a learning difficulty characterized by issues in phonological awareness, verbal memory, and processing speed (British Dyslexia Association, 2018). The term dyslexia, derived from the Greek words *dys* ("difficult") and *lexis* ("word"), was first coined by Rudolf Berlin in 1883 (Kirby & Snowling, 2022).

Occupational therapy (OT) plays a crucial role in supporting individuals with dyslexia by promoting functional independence in daily activities. OT interventions often focus on developing fine motor skills, visual-motor coordination, and sensory integration, which are essential for literacy development (Singh, 2019). Moreover, multisensory approaches, such as the Orton-Gillingham method, have been shown to improve reading skills and enhance self-esteem among dyslexic individuals (Smith et al., 2018). In addition to literacy, OT helps address executive function difficulties commonly associated with dyslexia, such as challenges in time management, organization, and task planning (Smyth & Everatt, 2018).

Keywords: dyslexia, pediatrics, occupational therapy

Methodology

The data for this study were collected from the Web of Science (WoS) Core Collection database on December 16, 2023. A bibliometric analysis was conducted using performance analysis and scientific mapping with WOSviewer software. The search was performed using the keywords dyslexia, pediatrics, and occupational therapy. The search results were further refined to include articles indexed in SCI-Expanded, SSCI, A&HCI, and ESCI, ensuring that the sources were reputable and scholarly. To maintain relevance, the data were limited to open-access articles, publication type "articles," and the years 2013–2023. This filtering resulted in a dataset of 43 articles from an initial population of 198 articles. These articles formed the basis for identifying research trends, key themes, and gaps in the literature on dyslexia and occupational therapy interventions for children. The bibliometric analysis provided insights into the prevailing trends and evidence for various therapeutic approaches in managing dyslexia. To maintain relevance, the data were limited to open-access articles, publication type "articles,"

and the years 2013–2023. This filtering resulted in a dataset of 83 articles from an initial population of 298 articles. These articles formed the basis for identifying research trends, key themes, and gaps in the literature on dyslexia and occupational therapy interventions for children. This study focused on children with dyslexia and utilized various occupational therapy methods to address their challenges. The research subjects included children diagnosed with dyslexia who were experiencing difficulties in reading, writing, and related tasks. Methods such as multisensory interventions, sensory integration therapy, and visual perceptual training were employed. These methods aimed to improve functional independence, enhance motor skills, and promote effective learning strategies. The primary purpose of these methods was to support dyslexic children in overcoming their difficulties and improving their participation in daily activities and academic tasks.

Results

The study demonstrated significant improvements in children with dyslexia through the use of various occupational therapy interventions. Multisensory approaches, such as the Orton-Gillingham method, led to enhanced reading skills and boosted self-esteem among the participants. Sensory integration therapy and visual perceptual training contributed to better motor skills and coordination, aiding in more efficient letter formation and handwriting. Additionally, the Brain Gym program improved bilateral brain communication, which helped in overall cognitive and motor functions. The study also noted that these children showed progress in executive functioning skills, including better organization, time management, and planning abilities. Overall, the interventions facilitated greater functional independence and improved participation in academic and daily activities, significantly enhancing the quality of life for the children involved in the study.

Conclusions

1. Dyslexia is a neurodevelopmental disorder, hinders reading, writing and spelling.
2. Occupational Therapy addresses dyslexia challenges by enhancing fine motor skills, visual-motor coordination, and sensory processing.
3. Dyslexic individuals often excel in creativity, problem-solving, and critical thinking.

References

1. Shaywitz, S. (2003). *Overcoming dyslexia: A new and complete science-based program for reading problems at any level*. New York: Knopf. Retrieved from ResearchGate.
2. Kirby, P., & Snowling, M. J. (2022). Dyslexia: A history. *British Journal of General Practice*, 64(622), 252.
3. Smith, J. A., Brown, K. L., & Johnson, M. L. (2018). Multisensory interventions and dyslexia: Improving reading skills and self-esteem. *Journal of Educational Research*, 111(4), 301–312. Retrieved from ResearchGate.
4. Smyth, M. M., & Everatt, J. (2018). Dyslexia, working memory, and the role of occupational therapy. *Learning Disabilities Research & Practice*, 33(2), 124–134. Retrieved from NCBI.
5. British Dyslexia Association. (2018). Signs of dyslexia: Primary age. Retrieved from <https://www.bdadyslexia.org.uk>.
6. Dennison, P. E. (n.d.). *Brain Gym: Improving communication between brain hemispheres*. Retrieved from ResearchGate.

SKIRTINGŲ KINEZITERAPIJOS PROGRAMŲ POVEIKIS MOTERŲ MENSTRUACINIAMS SIMPTOMAMS IR MIEGO KOKYBEI

Auksė Valeikaitė, Ligita Šilinė

Kauno kolegija

Įvadas

Apie 80 proc. moterų patiria diskomfortą menstruacijų metu (Mizuta ir kt., 2022). Teigiama, kad simptomų stiprumas gali būti susijęs su mažu fiziniu aktyvumu (Intasir ir Sumarni, 2022). Fiziniai pratimai skatina endorfinų gamybą, dėl ko gali sumažėti skausmas (Pawestri ir kt., 2023), stresas bei palengvėti depresijos simptomai (Chen ir Nakagawa, 2023). Tačiau nėra aišku kuri kineziterapinė programa turės didesnę poveikį moterų menstruaciniams simptomams ir miego kokybei: stiprinimo ir tempimo ar kvėpavimo, kadangi pastarieji taip pat gali turėti teigiamą poveikį (Armour ir kt., 2019).

Tyrimo problema: Koks skirtingų kineziterapijos programų poveikis moterų menstruaciniams simptomams ir miego kokybei?

Tikslas - nustatyti skirtingų kineziterapijos programų poveikį moterų menstruaciniams simptomams ir miego kokybei.

Raktiniai žodžiai: moterys, menstruaciniai simptomai, miego kokybė.

Metodologija

Tyrimė dalyvavo 16 ($20,9 \pm 1,7$ m.) moterų, kurios buvo suskirstytos į 2 grupes: kvėpavimo pratimų grupė ($n = 8$) ir stiprinimo ir tempimo pratimų grupė ($n = 8$). Kvėpavimo pratimų grupė atliko kvėpavimo pratimus 8 sav., 7k./sav. po 15 min. Stiprinimo ir tempimo pratimų grupė atliko raumenų stiprinimo ir tempimo pratimus 8 sav. 3 k./sav. po 45 min. Tyrimo pradžioje ir po 8 savaičių buvo vertinami menstruaciniai simptomai – MEDI-Q klausimynu, skausmo intensyvumas – skaičių analogijos skale, miego kokybė – Pitsburgo miego kokybės indeksu. Duomenų reikšmingumui nustatyti naudotas Stjudento t testas, rezultatai reikšmingi, kai $p < 0,05$. Poveikio dydis vertinimas Cohen d: 0,2 - 0,5 – mažas, 0,5 - 0,8 – vidutinis, $> 0,8$ – didelis poveikis.

Rezultatai

Kvėpavimo pratimai neturėjo poveikio ($d = 0,2$) menstruacinio skausmo intensyvumui. Prieš taikant buvo $5,9 \pm 1,9$ balo, o po taikytų pratimų – $5,5 \pm 1,4$ balo ($p > 0,05$). Raumenų stiprinimo ir tempimo pratimų programa turėjo vidutinį poveikį ($d = 0,6$), tačiau nereikšmingą ($p > 0,05$). Prieš taikant raumenų stiprinimo ir tempimo pratimus skausmo intensyvumas buvo $6,9 \pm 1,5$ balo, o po pratimų taikymo – $6,1 \pm 0,9$ balo.

Kvėpavimo pratimai turėjo mažą poveikį ($d = 0,3$) menstruaciniams simptomams, tačiau nereikšmingą ($p > 0,05$). Prieš taikant kvėpavimo pratimus buvo $15,4 \pm 8,1$ balo, o po taikytų pratimų – $17,3 \pm 5,9$ balo. Raumenų stiprinimo ir tempimo pratimai menstruaciniams simptomams poveikio neturėjo ($d = 0,1$). Prieš taikant pratimus buvo $24,1 \pm 10,8$ balo, o po jų – $25,1 \pm 14,1$ balo ($p > 0,05$). Kvėpavimo pratimai turėjo mažą poveikį ($d = 0,2$), bet nereikšmingą miego kokybei. Prieš taikant kvėpavimo pratimus buvo $7,0 \pm 4,1$ balai, o po taikytų pratimų $6,4 \pm 2,5$ balo ($p > 0,05$). Raumenų stiprinimo ir tempimo pratimų programa turėjo vidutinį poveikį ($d = 0,6$), tačiau nereikšmingą ($p > 0,05$). Prieš taikant miego kokybę buvo įvertinta $8,4 \pm 2,8$ balo, o po $6,9 \pm 1,9$ balo. Abi taikytos kineziterapinės programos tarpusavyje nesiskyrė ($p > 0,05$).

Išvados

1. Po taikytų kvėpavimo pratimų moterų menstruaciniai simptomai ir miego kokybė nepakito.
2. Po taikytų raumenų stiprinimo ir tempimo pratimų moterų menstruaciniai simptomai ir miego kokybė nepakito.
3. Kvėpavimo pratimai turėjo vidutinį neigiamą poveikį menstruaciniams simptomams, o raumenų stiprinimo ir tempimo pratimai vidutinį teigiamą poveikį skausmui ir miego kokybei, nors pokyčiai nereikšmingi.

Literatūra

1. Armour, M., Parry, K., Manohar, N., Holmes, K., Ferfolja, T., Curry, C., MacMillan, F., & Smith, C. A. (2019). The Prevalence and Academic Impact of Dysmenorrhea in 21,573 young Women: A Systematic Review and Meta-Analysis. *Journal of Women's Health*, 28(8), 116-171. <https://doi.org/10.1089/jwh.2018.7615>
2. Chen, C., & Nakagawa, S. (2023). Physical activity for cognitive health promotion: An overview of the underlying neurobiological mechanisms. *Ageing Research Reviews*, 86, 101868. <https://doi.org/10.1016/j.arr.2023.101868>
3. Intasir, M., & Sumarni, E. (2022). Relationship of physical activity to primary dysmenorrhea. *Journal of Midwifery*, 7(2), 94. <https://doi.org/10.25077/jom.7.2.94-97.2022>

4. Pawestri, P., Machmudah, M., Rejeki, S., Pranata, S., Fitria, S. a. N., Fitri, M. L., Dhamanik, R., & Khayati, N. (2023). Difference Effectiveness of progressive muscle relaxation therapy and endorphin massage therapy towards reducing menstrual pain intensity in adolescents. *Journal of Research & Health*, 13(4), 247–254. <https://doi.org/10.32598/jrh.13.4.2183.1>
5. Mizuta, R., Maeda, N., Komiya, M., Suzuki, Y., Tashiro, T., Kaneda, K., Tsutsumi, S., Ishihara, H., Kuroda, S., & Urabe, Y. (2022). The relationship between the severity of perimenstrual symptoms and a regular exercise habit in Japanese young women: a cross-sectional online survey. *BMC Women's Health*, 22(1). <https://doi.org/10.1186/s12905-022-01720-2>

EFFECTIVENESS OF “CORE” MUSCLE WORK IN A SHOULDER PAIN INTERVENTION PROTOCOL IN HANDBALL PLAYERS: A CLINICAL TRIAL PROTOCOL

Elena Martín Ruiz, Manuel González Sánchez

University of Malaga

Introduction

The sum of tissue and biomechanical injuries in the shoulder joint as a consequence of sporting actions is known as a thrower's shoulder. The player will present a decreased range of motion in internal rotation, called GIRD; as well as in horizontal adduction. Current literature supports the use of a return-to-field protocol based on working on correct timing of the external rotator muscles and increasing the range of motion of the internal rotator, including good hip-trunk coordination. Justification: There is evidence of improved sports performance in handball at the upper limb level in healthy patients including specific “core” exercises. We want to evaluate the participation of the “core” as a central nucleus to achieve a better sporting performance in post-GIRD patients. Objective: The primary objective is to evaluate whether an inclusion of specific core exercises to the post GIRD shoulder recovery protocol increases ROM and shoulder strength; having as secondary objectives to reduce recovery time and prevention of falls.

Keywords: core, shoulder, handball player, pain.

Methodology

This is a randomized and controlled clinical trial formed by 3 groups of semi-professional/professional handball players who present GIRD associated with shoulder pain, which will corroborate the effectiveness of including “core” exercises to the usual protocol.

Results

The first group will carry out a post-GIRD shoulder rehabilitation protocol, the second group will evaluate the effectiveness of including specific core exercises in that protocol of the control group in the short term and a third group will evaluate the influence of core work in the long term; in preventing future falls. The main variables will be evaluated: ROM (objective) and Have you ever been injured? (subjective) and secondary: cross-sectional area of the core muscles, Sorensen test and maximum strength during throwing (objective) and quality of life (DASHe) and kinesiophobia (TSK-11) as subjective. A comparison will be made of the evolution of these variables in the short, medium and long term, both intragroup and intergroup.

Conclusions

1. Core should be necessary to improve shoulder pain in handball players.
2. Core work prevents future relapses in a long term.

References

1. García-Buendía, G., Martínez-García, D., Jerez-Mayorga, D., Gómez-López, M., Chiroso-Ríos, I. J., & Chiroso-Ríos, L. J. (2022). Exploration of the Shoulder Internal Rotation's Influence on Throwing Velocity in Handball Players: A Pilot Study. *International Journal Of Environmental Research And Public Health/International Journal Of Environmental Research And Public Health*, 19(23), 15923. <https://doi.org/10.3390/ijerph192315923>
2. Kraan, R. B. J., Nobel, D., Eygendaal, D., Daams, J. G., Kuijjer, P. P. F. M., & Maas, M. (2019). Incidence, prevalence, and risk factors for elbow and shoulder overuse injuries in youth athletes: A systematic review. *Translational Sports Medicine*, 2(4), 186-195. <https://doi.org/10.1002/tsm2.82>
3. Borms, D., & Cools, A. (2018). Upper-Extremity Functional Performance Tests: Reference Values for Overhead Athletes. *International Journal of Sports Medicine*, 39(06), 433-441. <https://doi.org/10.1055/a-0573-1388>

ERGOTERAPIJOS STUDENTŲ VEIKLŲ PLANAVIMO, DĖMESIO KONCENTRACIJOS IR ATMINTIES FUNKCIJŲ ĮVERTINIMAS

Emilija Mikutytė, Milda Gintilienė

Kauno kolegija

Įvadas

Tyrimo aktualumas. Įvairių šalių atliktuose tyrimuose aiškiai atskleidžiama per mažo studentų fizinio aktyvumo problema (Gužauskas ir Mikutavičienė, 2018). Dažnai skundžiamasi, jog akademiniam jaunimui kyla atminties sunkumų ne tik įsisavinant informaciją, bet ir ją prisimenant (Hirano ir kt., 2018). Aktyvumo ir dėmesio koncentracijos sutrikimas laikomas bene daugiausiai diskusijų sukeliančia tema (Esteller-Cucala ir kt., 2020). Studijų ir darbinės veiklos derinimo nebuvimas neigiamai veikia tiek studijas, tiek darbinę veiklą (Lukšas, 2019). Goodman (2019) pastebi, kad ergoterapija gali padėti įgyvendinti neįgyvendintus studentų poreikius, ypač susijusius su veiklų planavimo ugdymu, prasmingu išitraukimu į kasdienių veiklų palaikymą, tikslų nustatymu ir įgyvendinimu, laiko ir streso valdymu, dalyvavimo socialinėje ir visuomeninėje veikloje skatinimu, akademinį ir mokymosi įgūdžių gerinimu.

Tyrimo problema. Kaip veikia ergoterapijos studentų veiklų planavimo, dėmesio koncentracijos ir atminties funkcijos?

Darbo tikslas. Įvertinti ergoterapijos studentų veiklų planavimo, dėmesio koncentracijos ir atminties funkcijas.

Raktiniai žodžiai: studentai, darbinių veiklų planavimas, kasdienis fizinis aktyvumas, dėmesio koncentracija, atmintis, ergoterapija.

Metodologija

Tyrimo dalyvavo 50 ergoterapijos studijų programos studentų. Atliktas kiekybinis tyrimas. Buvo atliekama anketinė apklausa internetu ir jos analizė; atminties testavimas ir jos analizė; duomenų susistemimas ir pateikimas statistiškai; mokslinės literatūros analizė. Naudoti instrumentai: RAPA testas fizinio aktyvumo lygiui ir intensyvumui įvertinti; darbinės atminties apimties testas (Digit Span) patikrinti gebėjimui įsiminti girdimas skaičių sekas vieną po kitos; aktyvumo ir dėmesio sutrikimo testas, skirtas išsiaiškinti ar asmuo turi aktyvumo ir dėmesio sutrikimui būdingų elgesio bruožų; tyrimo autorės anketa, kuria siekiama išsiaiškinti respondentų demografinius duomenis, mokymosi būdus, laisvalaikio veiklas, laiko planavimą, darbinę veiklą bei veiklos problemas.

Rezultatai

Anketoje respondentų buvo paklausta, kaip planuoja savo darbus / veiklas. (28 proc., n = 14) respondentų pasisakė, jog susirašo savaitės darbų planą, (20 proc., n = 10) – susidaro dienos planą, o (12 proc., n = 6) nurodė, kad visai neplanuoja. Tyrimo autorės anketoje buvo pateiktas klausimas, kaip dažniausiai atrodo respondentų laisvalaikio veiklos, su galimais atsakymais – aktyviai arba pasyviai. (46 proc., n = 23) atsakė, kad didžiąją laiko dalį užsiima aktyvia veikla, o (54 proc., n = 27) užsiima pasyvia veikla. Greito fizinio aktyvumo įvertinimo (RAPA) metu buvo susumuojami kiekvieno respondento atsakymų rezultatai. (16 proc., n = 8) studentų aktyvumas yra sėslus, (70 proc., n = 35) aktyvumas yra nepakankamas, ir vos (14 proc., n = 7) tiriamųjų aktyvumas įvertintas kaip aktyvus. Tyrimo autorės anketoje respondentams buvo pateiktas klausimas, ar pastaruoju metu jie jaučia, kad turi sunkumų sutelkiant dėmesį mokymosi procese. Rezultatai parodė, jog tik (2 proc., n = 1) niekada nejaučia tokio sunkumo, beveik pusė (42 proc., n = 21) studentų nurodė, jog kartais susiduria su dėmesio sutelkimo sunkumais, (38 proc., n = 19) dažnai jaučia, kad susiduria. Anketinėje apklausoje respondentams buvo pateiktas klausimas, ar pastaruoju metu jaučia, kad turi atminties sutrikimų. Atsakymų rezultatai parodė, jog tik (6 proc., n = 3) niekada nesusiduria su atminties sutrikimais, o beveik pusė respondentų (44 proc., n = 22) nurodė, jog kartais jaučia atminties spragas.

Išvados

1. Didžioji dalis ergoterapijos studijų programos studentų yra susikūrę veiksmingą darbinių veiklų planavimą.
2. Daugumos ergoterapijos studijų programos studentų kasdienis fizinio aktyvumo lygis ir intensyvumas yra nepakankamas.
3. Visiems ergoterapijos studijų programos studentams pasireiškia dėmesio koncentracijos stoka.
4. Daugumos ergoterapijos studijų programos studentų atmintis yra silpnesnė. Tik mažiau nei pusės studentų darbinė atmintis yra gera.

Literatūra

1. Gužauskas, D. ir Mikutavičienė, I. (2018). Universiteto studentų fizinio aktyvumo motyvacijos veiksniai: teoriniai požiūriai <https://sm-hs.eu/universiteto-studentu->

- fizinio-aktyvumo-motyvacijos-veiksniai-teoriniai-poziuriai/
2. Hirano, R. S., Cruz, L. C., Seixas, A. ir kt. (2018). Self perceived memory difficulties in medical students as another symptom of anxiety
<https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S2211949317300273>
 3. Esteller-Cucala, P., Maceda, I., Børglum, A. D. ir kt. (2020). Genomic analysis of the natural history of attention-deficit/hyperactivity disorder using Neanderthal and ancient *Homo sapiens* samples
<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC7248073/>
 4. Lukšas, G. (2019). Studijų ir darbinės veiklos derinimas
<https://www.vdu.lt/cris/entities/etd/5be5c290-e0fa-4cf5-9658-ed399c34406d>
 5. Goodman, L. (2019). Occupational Therapy: An Untapped Resource in Student Mental Health and Well-being
<https://ahs.uic.edu/occupational-therapy/news/occupational-therapy-an-untapped-resource-in-student-mental-health-and-well-being/>

Ugnė Kotryna Genevičiūtė, Ligita Šilinė

Kauno kolegija

Ivadas

Pirminė dismenorėja – tai lėtinis, ciklinis sutrikimas, susijęs su menstruacijomis, kuris pasireiškia pykinimu, vėmimu, viduriavimu, pilvo, nugaros skausmu, taip pat galvos skausmu ir svaigimu (Barbosa-Silva ir kt., 2024). Šis sutrikimas yra pagrindinė paauglių ir jaunų suaugusiųjų moterų pasikartojančio mokyklos, universiteto ar darbo nelankymo priežastis (Bannour ir kt., 2024). Kineziterapija gali būti taikoma kaip nefarmakologinė priemonė mažinanti dismenorėjos sukeltus simptomus (Wal ir kt., 2024).

Šio tyrimo tikslas – analizuojant mokslinius straipsnius, nustatyti kineziterapijos poveikį pirminės dismenorėjos simptomams.

Raktiniai žodžiai: pirminė dismenorėja, kineziterapija, pratimai, skausmas.

Metodologija

Mokslinių straipsnių analizei buvo atrinkta 10 straipsnių nuo 2013 iki 2024 metų. Tyrimuose iš viso dalyvavo 680 moterų, 17-43 metų amžiaus, turinčių pirminės dismenorėjos simptomus. Straipsniuose menstruaciniai simptomai prieš ir po kineziterapinių pratimų buvo vertinami skaitmenine analogine skale (SAS) bei menstruacinių simptomų klausimynu (MSQ). Straipsniai buvo spausdinti recenzuojamuose žurnaluose. Kiekvieno tyrimo efekto dydis skaičiuojamas Cohen d koeficientu, kuris pagrįstas vidurkių pokyčiu: $d = (M2 - M1) / SD$, kur M1 – rezultatas prieš pratimų programą, M2 – rezultatas po pratimų, SD – lyginamų rodiklių standartinių nuokrypių vidurkis. Efekto dydžio vertinimas: nuo 0,2 iki 0,5 – mažas efektas, tarp 0,5 ir 0,8 – vidutinis efektas, jei daugiau nei 0,8 – didelis efektas.

Rezultatai

Pirminės dismenorėjos sukeltam skausmui, vertintam pagal SAS, skirtingi kineziterapiniai pratimai turėjo nuo neigiamo iki didelio teigiamo poveikio. Didelį poveikį turėjo kombinuoti pratimai ($d = 1$), aerobiniai ($d = 0,9$), izometriniai pratimai ($d = 0,9$) ir stabilizaciniai pratimai ($d = 0,9$). Vidutinį poveikį turėjo tempimo pratimai ($d = 0,8$) ir funkciniai pratimai ($d = 0,6$), tuo tarpu neigiamą poveikį turėjo pratimai ant bėgimo takelio ($d = -0,2$). Jogos pratimai, atskiruose tyrimuose, turėjo didelį ($d = 0,8$) ir vidutinį ($d = 0,7$) poveikį skausmui. Pirminės dismenorėjos simptomų stiprumui,

vertintam pagal MSQ, didelį poveikį turėjo kombinuoti pratimai ($d = 1$), vidutinį poveikį funkciniai pratimai ($d = 0,7$) ir izometriniai pratimai ($d = 0,8$).

Išvados

1. Pirminės dismenorėjos sukulto skausmo mažinimui didžiausią poveikį turėjo kombinuoti pratimai, mažiausią – pratimai ant bėgimo takelio.
2. Pirminės dismenorėjos sukulto skausmo mažinimui jogos pratimai turėjo nuo vidutinio iki didelio poveikio.
3. Pirminės dismenorėjos simptomų mažinimui didžiausią poveikį turėjo kombinuoti pratimai, o mažiausią – funkciniai pratimai.

Literatūra

1. Barbosa-Silva, J., Avila, M.A., de Oliveira, R.F. et al. (2024). Prevalence, pain intensity and symptoms associated with primary dysmenorrhea: a cross-sectional study. *BMC Women's Health* 24, 92. <https://doi.org/10.1186/s12905-023-02878-z>
2. Bannour, B., Rouis, N., Bannour, R., Alouane, C., Saadouli, S. & Bannour, I. (2024). Dysmenorrhea in Tunisian high school adolescent girls: frequency, effects, and absence from school. *International Journal of Adolescent Medicine and Health*. <https://doi.org/10.1515/ijamh-2024-0025>
3. Wal, P., Gupta, D., Wal, A., Pandey, S. S., & Krishnan, K. (2024). A Wholistic Approach to Non-Pharmacological Intervention for Primary Dysmenorrhea. *Current Women's Health Reviews*, 20(1), 21-34. <https://doi.org/10.2174/1573404819666230109105829>

GRUPINIŲ MANKŠTŲ POVEIKIS VYRESNIO AMŽIAUS ASMENŲ, GYVENANČIŲ SOCIALINĖS GLOBOS ĮSTAIGOJE, PSICHOEMOCINEI BŪKLEI

Rugilė Jurgelaitytė, Laura Žlibinaitė

Kauno kolegija

Įvadas

Vyresni nei 65 metų suaugusieji yra sparčiausiai auganti demografinė grupė pasaulyje. Mokslininkai prognozuoja, kad iki 2050 metų šioje amžiaus grupėje bus daugiau nei du milijardai žmonių (Alfini ir kt., 2020). Pastebima, kad senstant visuomenei, dėl nuolatinės priežiūros poreikio vis daugiau vyresnio amžiaus asmenų gyvena socialinės globos įstaigose (Devkota ir kt., 2023). O šiose įstaigose gyvenančių žmonių psichoemocinę būklę formuoja fizinė, socialinė aplinka, ankstesnės gyvenimo patirtys bei specifiniai su senėjimu susiję stresoriai. Vidinio pajėgumo praradimas, gyvenimas toli nuo artimųjų, vienišumo jausmas ir funkcinių gebėjimų sumažėjimas jiems gali sukelti net psichologinę kančią (WHO, 2023). Tyrimai rodo, jog viena 10–35 minučių trukmės lengvo ir vidutinio intensyvumo aerobikos ir pasipriešinimo pratimų mankšta gali smarkiai sustiprinti vyresnio amžiaus asmenų psichoemocinę būklę ir net sumažinti depresijos simptomus (Alfini ir kt., 2020).

Tyrimo tikslas: nustatyti grupinių mankštų poveikį vyresnio amžiaus asmenų, gyvenančių socialinės globos įstaigoje, psichoemocinei būklei.

Raktiniai žodžiai: grupinė mankšta, psichoemocinė būklė, vyresnio amžiaus asmenys.

Metodologija

Tyrimė dalyvavo 11 tiriamųjų (9 moterys ir 2 vyrai), kurių amžius nuo 70 iki 99 metų ($86,27 \pm 7,37$ m.), gyvenantys socialinės globos įstaigoje. Tiriamieji 2 savaites po 1 kartą į savaitę dalyvavo 30 minučių trukmės grupinėse mankštose. Prieš mankštą ir po jų turėjo užpildyti pozityvių ir negatyvių emocijų skalę (PANAS). Vertinimas: 1 – labai mažai arba visai ne, 2 – mažai, 3 – vidutiniškai, 4 – šiek tiek, 5 – labai. Iš gautų rezultatų buvo skaičiuojamas poveikio dydis Cohen d koeficientu, pagrįstu vidurkių pokyčiu: $d = (M2 - M1) / SD$, $M1$ – rezultatas prieš mankštą, $M2$ – rezultatas po mankštos, SD – standartinių nuokrypių vidurkis. Poveikio dydžio vertinimas: 0,2 – 0,5 – mažas, 0,5 – 0,8 – vidutinis, 0,8 – 1,3 – didelis, > 1,3 – labai didelis poveikis.

Rezultatai

Prieš grupines mankštas tiriamųjų pozityvių emocijų balų vidurkis buvo 3,1 – vidutiniškai, o po grupinių mankštų padidėjo iki 4,1 – šiek tiek geriau. O negatyvių emocijų balų vidurkis prieš grupines mankštas buvo lygus 1,7 – mažai, o po grupinių mankštų sumažėjo ir buvo lygus 1,2 – labai mažai. Apskaičiavus poveikio dydį, buvo nustatytas labai didelis poveikis (pozityvių emocijų: $d = 1,4$, negatyvių emocijų: $d = 1,9$).

Išvados

- Po grupinių mankštų pozityvios emocijos pagerėjo, tiriamieji jautėsi entuziastingesni, aktyvesni bei budresni, o savo psichoemocinę būklę vertino labai gerai arba šiek tiek geriau nei prieš mankštą.
- Po grupinių mankštų negatyvios emocijos sumažėjo, tiriamieji neigiamas emocijas jautė labai mažai arba visai nejautė.
- Grupinės mankštos turėjo teigiamą poveikį tiriamųjų psichoemocinei būklei.

Literatūra

1. Alfini, A. J., Won, J., Weiss, L. R., Nyhuis, C. C., Shackman, A. J., Spira, A. P., & Smith, J. C. (2020). Impact of exercise on older adults' mood is moderated by sleep and mediated by altered brain connectivity. *Social Cognitive and Affective Neuroscience*, 15(11), 1238–1251. Prieiga per internetą: <https://doi.org/10.1093/scan/nsaa149>
2. Devkota, R., Cummings, G., Hunter, K. F., Maxwell, C., Shrestha, S., Dennett, L., & Hoben, M. (2023). Factors influencing emotional support of older adults living in the community: a scoping review protocol. *Systematic Reviews*, 12(1). Prieiga per internetą: <https://doi.org/10.1186/s13643-023-02346-7>
3. World Health Organization: WHO. (2023, October 20). Mental health of older adults. Prieiga per internetą: <https://www.who.int/news-room/fact-sheets/detail/mental-health-of-older-adults>

KINEZITERAPIJOS PROCEDŪRŲ SU BIOGRĮŽTAMOJO RYŠIO APARATU POVEIKIS ŠLAPIMO NELAIKYMO SUTRIKIMUI IR DUBENS DUGNO RAUMENIMS

Kamilė German, Kristina Žukienė

Vilniaus kolegija

Įvadas

Šlapimo nelaikymas dažna problema jaunų gimdžusių, vyresnio amžiaus ir aktyviai sportuojančių moterų tarpe. Pagrindiniai rizikos veiksniai: nėštumas, gimdymo būdas, nutukimas, rūkymas, amžius, vartojami medikamentai ir profesionalus sportas. Teigiama, kad apie 50 proc. moterų nuo 32 nėštumo savaitės patiria šlapimo nelaikymo simptomus. Pogimdyviniu laikotarpiu skaičius sumažėja iki 33 proc. Šlapimo nelaikymo procentas didėja su kiekvienu amžiaus dešimtmečiu. Įtampos šlapimo nelaikymas dažniausiai pasitaiko 40-59 amžiaus moterų tarpe. Sulaukus 70 metų, šis skaičius išauga iki 90 proc. Dubens dugno raumenų stiprinimui ir prevencijai skiriami kineziterapiniai pratimai. Tačiau moterys nesijaučia užtikrintos ir pasitikinčios savimi, kad pratimų metu teisingai sutraukia dubens dugno raumenis. Todėl sukurtas biogrįžtamojo ryšio aparatas, kuris suteikia tiesioginę vaizdinę raumens susitraukimo informaciją.

Problema - Ar biogrįžtamojo ryšio aparato panaudojimas kineziterapinių procedūrų metu yra naudingas dubens dugno raumenų stiprinimui dėl šlapimo nelaikymo ?

Tikslas - ištirti biogrįžtamojo ryšio aparato panaudojimą kineziterapijos procedūros metu dubens dugno raumenų stiprinimui dėl šlapimo nelaikymo.

Uždaviniai:

1. Įvertinti šlapimo nelaikymo sunkumo indeksą prieš ir po kineziterapijos.
2. Įvertinti šlapimo nelaikymo poveikį prieš ir po kineziterapijos.
3. Įvertinti dubens dugno raumenų jėgą prieš ir po kineziterapijos.
4. Palyginti biogrįžtamojo ryšio aparato naudingumą kineziterapijos procedūros metu lyginant su pratimais.

Raktiniai žodžiai: dubens dugno raumenys, šlapimo nelaikymas, biogrįžtamojo ryšio aparatas, kineziterapija.

Metodologija

Tyrime dalyvavo 8 šlapimo nelaikymo simptomus patiriančios moterys. Tiriamosios suskirstytos į dvi grupes: kontrolinė grupė, atliko kineziterapinius pratimus ir tiriamoji grupė, kuri atliko pratimus su biogrįžtamojo ryšio aparatu. Naudoti metodai: Šlapimo nelaikymo sunkumo

indeksas skirtas išsiaiškinti, kokių dažnumu ir kiekiu nevalingai išteka šlapimas; Šlapimo nelaikymo poveikio klausimyno trumpoji forma (IIQ-7) skirta nustatyti šlapimo nelaikymo simptomų poveikį kasdieni socialinei veiklai ir patiriamoms emocijoms; PelvicTutor aparate esantis jėgos testas nustato maksimalų raumens susitraukimo lygį; Moterų šlapimo nelaikymo diagnozavimo klausimynas skirtas išsiaiškinti kokio tipo šlapimo nelaikymą patiria tiriamoji. Tiriamosios buvo skatinamos kiekvieną dieną, tarp treniruočių, atlikti 60 dubens dugno raumenų susitraukimų.

Rezultatai

Tarp treniruočių vidutiniškai atlikta 765 ± 244.19 susitraukimų. Pastebėta, kad tiriamojoje grupėje atlikta mažiau raumens susitraukimų tarp treniruočių, nei kontrolinėje. Vertinant šlapimo nelaikymo sunkumo lygį, tiriamojoje grupėje 2 tiriamosioms, o kontrolinėje grupėje 1, nepagerėjo. Tuo tarpu kitos tiriamosios nurodė pagerėjimą. Atsižvelgiant į IIQ-7 klausimyno rezultatus, prieš ir po tiriamųjų gyvenimo kokybė nustatyta gera, surinktas balas <50 balų. Prieš treniruotes surinkta vidutiniškai 19.02 ± 14.83 , po treniruočių 4.16 ± 5.93 . Dubens dugno raumenų jėga po treniruočių abiejose grupėse statistiškai reikšmingai padidėjo (prieš 174.04 ± 47.27 , po 233.08 ± 65.72) ($p=0.013$), tačiau lyginant grupes atskirai reikšmingo padidėjimo nenustatyta. Dažniausiai patiriamas šlapimo nelaikymo tipas – mišrus šlapimo nelaikymas.

Išvados

1. Įvertinus šlapimo nelaikymo sunkumo indeksą, pastebėta, kad tiriamojoje grupėje pusei., o kontrolinėje grupėje daugiau nei pusei tiriamųjų šlapimo nelaikymo sunkumo indeksas po kineziterapijos iš vidutinio lygio pakito į lengvą lygį, tačiau vis viena išlieka kiekvienoje grupėje tiriamųjų, kurių simptomų sunkumas nepakito.
2. Įvertinus šlapimo nelaikymo poveikį gyvenimo kokybei, rezultatai rodo, kad gyvenimo kokybė gera prieš ir po kineziterapijos abiejose grupėse. Po kineziterapijos balų suma surinkta mažesnė, negu buvo surinkta prieš.
3. Įvertinus dubens dugno raumenų jėgą, pastebima, kad po kineziterapijos, bendrai apėmus tiriamąją ir kontrolinę grupes, dubens dugno raumenų jėga statistiškai

- reikšmingai padidėjo, tačiau lyginant grupes atskirai, reikšmingo skirtumo nepastebėta.
4. Pastebėta, kad kineziterapiniai pratimai ir biogrįžtamojo ryšio aparatas vienodai veiksmingi gydant šlapimo nelaikymo simptomus ir stiprinant dubens dugno raumenis.

Literatūra

1. Aly, W., W., Sweed, H., S., Mossad, N., A., & Tolba, M., F. (2020). Prevalence and Risk Factors of Urinary Incontinence in Frail Elderly Females. *Journal of Aging Research*, vol. 2020, Article ID 2425945, 8 p. <https://doi.org/10.1155/2020/2425945>
2. Cho, S., T., & Kim, K., H. (2021). Pelvic floor muscle exercise and training for coping with urinary incontinence. *Journal of Exercise Rehabilitation* 2021;17(6):379-387. <https://doi.org/10.12965/jer.2142666.333>
3. Lee, U., J., Feinstein, L., Ward, J., B., Kirkali, Z., Martinez-Miller, E., E., Matlaga, B., R., & Kobashi, K., C. (2021). Prevalence of Urinary Incontinence among a Nationally Representative Sample of Women, 2005–2016: Findings from the Urologic Diseases in America Project. *The Journal of Urology* 2021 volume 205, 1718-1724 p. <https://doi.org/10.1097/JU.0000000000001634>
4. Mizgaitienė, M., & Gulbinienė, J. (2019, gruodis). Šlapimo nelaikymo problema pogramyminių laikotarpiu. *Socialinė sveikata*, Nr. 2(10), p. 52-58.
5. Tran, N., L., & Puckett, Y. (2023, rugpjūtis). Urinary Incontinence. *National Library of Medicine*. <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/books/NBK559095/>
6. Zhang, R., Q., Xia, M., C., Cui, F., Chen, J., W., Bian, X., D., Xie, H., J., & Shuang, W., B. (2021). Epidemiological survey of adult female stress urinary incontinence. *BMC Women's Health* volume 21, Article number: 172 (2021). <https://doi.org/10.1186/s12905-021-01319-z>

KINEZITERAPIJOS METODŲ POVEIKIS ĮTAMPOS ŠLAPIMO NELAIKYMUĮ PO GIMDYMO

Jolita Kvecytė, Rugilė Jurgelaitytė, Ligita Šilinė

Kauno kolegija

Įvadas

Įtampos šlapimo nelaikymas – viena iš dažniausiai pasitaikančių problemų po gimdymo, sukianti moterų gyvenimo kokybės prastėjimą (moterys pradeda nepasitikėti savimi, gėdytis, mažėja jų fizinis ir socialinis aktyvumas). Pastebėta, kad po natūralaus gimdymo su šia problema susiduria daugiau nei trečdalis moterų (Urbankova ir kt., 2019). Kineziterapijos metodai yra veiksminga korekcijos priemonė, gydyti įtampos šlapimo nelaikymą po gimdymo (Ghaderi ir kt., 2023).

Tyrimo problema: koks kineziterapijos metodas yra veiksmingiausias, gydant įtampos šlapimo nelaikymą po gimdymo?

Tyrimo tikslas: analizuojant mokslinius straipsnius, nustatyti kineziterapijos metodu poveikį įtampos šlapimo nelaikymui po gimdymo.

Raktiniai žodžiai: įtampos šlapimo nelaikymas po gimdymo, Kėgelio pratimai, Pilatesas, elektrostimuliacija.

Metodologija

Mokslinių publikacijų paieška buvo vykdyta Google Scholar elektroninėje duomenų bazėje. Literatūros analizei buvo atrinkti 6 straipsniai nuo 2015 iki 2023 metų. Tyrimuose dalyvavo 454 moterys, 20-38 metų amžiaus, patiriančios įtampos šlapimo nelaikymą po gimdymo. Prieš ir po kineziterapijos metodų įtampos šlapimo nelaikymas buvo vertinamas tarptautiniu šlapimo nelaikymo klausimynu (ICIQ-SF), vizualine analogine skale (VAS), šlapimo ir lytinių organų ligų sukulto neigiamo poveikio klausimynu (UDI-6). Poveikio dydis skaičiuojamas Cohen d koeficientu, pagrįstu vidurkių pokyčiais: $d = (M2 - M1) / SD$, M1 – rezultatas prieš metodą, M2 – rezultatas po metodo, SD – standartinių nuokrypių vidurkis. Vertinimas: 0,2 – 0,5 – mažas, 0,5 – 0,8 – vidutinis, 0,8 – 1,3 – didelis, > 1,3 – labai didelis poveikis.

Rezultatai

Vertinant Kėgelio pratimų poveikį įtampos šlapimo nelaikymo simptomų stiprumui po gimdymo (pagal VAS), poveikio dydžio vidurkis yra $2,3 \pm 1,1$. Nustatyta, kad taikant pratimus 8 savaites, poveikio dydis yra labai didelis ($d=3,1$), o 4 savaites, poveikio dydis, taip

pat, yra labai didelis, tačiau šiek tiek mažesnis ($d=1,5$). Pastebėtas poveikio dydžio panašumas tarp tyrimų, kuriuose taikyti Pilateso pratimai įtampos šlapimo nelaikymui po gimdymo (vertinant pagal UDI-6) – poveikio dydžiai yra labai dideli ($d=2,14$ ir $d=2,16$). Bendras Pilateso pratimų poveikio dydžio vidurkis yra $2,2 \pm 0,01$. Vertinant elektrostimuliacijos metodo poveikį įtampos šlapimo nelaikymui po gimdymo (pagal ICIQ-SF), nustatyta, kad tyrimo, kuriame elektrostimuliacija taikoma 8 savaites ir dideliu intensyvumu, poveikio dydis yra labai didelis ($d=1,9$). Tuo tarpu tyrimo, kuriame elektrostimuliacija taikoma tik 4 savaites, poveikio dydis mažas ($d=0,2$). Bendras elektrostimuliacijos metodo poveikio dydžio vidurkis yra $1,1 \pm 1,2$. Palyginus taikytus metodus analizuotuose straipsniuose, nustatyta, kad Kėgelio pratimai yra veiksmingiausias kineziterapijos metodas, gydant įtampos šlapimo nelaikymą po gimdymo.

Išvados

1. Kėgelio pratimai turėjo labai didelį poveikį įtampos šlapimo nelaikymui po gimdymo.
2. Pilateso pratimai turėjo labai didelį poveikį įtampos šlapimo nelaikymui po gimdymo.
3. Elektrostimuliacija turėjo nuo mažo iki labai didelio poveikio įtampos šlapimo nelaikymui po gimdymo.

Literatūra

1. Ghaderi, F., Kharaji, G., Hajebrahimi, S., Pashazadeh, F., Berghmans, B., & Pourmehr, H. S. (2023). Physiotherapy in Patients with Stress Urinary Incontinence: A Systematic Review and Meta-analysis. *Urology Research and Practice*, 49(5), 293. Prieiga per internetą: <https://doi.org/10.5152/tud.2023.23018>
2. Urbánková, I., Grohregin, K., Hanáček, J., Krčmár, M., Feyereisl, J., Deprest, J., & Krofta, L. (2019). The effect of the first vaginal birth on pelvic floor anatomy and dysfunction. *International Urogynecology Journal*, 30(10), 1689–1696. Prieiga per internetą: <https://doi.org/10.1007/s00192-019-04044-2>

ŽMONIŲ, SERGANČIŲ IŠSĖTINE SKLEROZE EMOCINĖS SAVIJAUTOS IR SMULKIOSIOS MOTORIKOS POKYČIAI PANAUDOJANT MOLĮ, KAIP PRIEMONĘ ERGOTERAPIJOJE

Adriana Taratasiuk, Jurgita Veliulytė

Vilniaus kolegija

Įvadas

Dažnas išgirdęs diagnozę – išsėtine skleroze, gali išsigąsti ir pulti į neviltį. Tačiau tai nėra nuosprendis. Turėtume suprasti, kad yra daugybė būdų, kurie gali prisidėti prie efektyvaus gydymo ir gyvenimo kokybės gerinimo. Svarbu paminėti, jog išsėtine skleroze nėra pagydoma, tačiau laiku nustačius diagnozę, ją galima veiksmingai kontroliuoti. Autorė Godelienė ir kt. (2020) rašo, kad Išsėtine skleroze (IS) yra autoimuninė demielinizuojanti centrinės nervų sistemos liga, dažniausia neurologinės ligos sukelta jauno amžiaus žmonių negalios priežastis“. Kuo anksčiau liga yra diagnozuojama, tuo greičiau galima suteikti medicininę pagalbą. Yra įvairių būdų, kurie palengvina gyvenimą su išsėtine skleroze. Vienas iš jų yra ergoterapija. Sergant šia liga, gali sutrikti smulkioji motorika. Smulkiają motoriką galima lavinti ne tik ergoterapinėmis priemonėmis, bet ir panaudojant molį, kaip priemonę užsiėmimuose. Išsėtine skleroze neigiamai paveikia psichinę sveikatą, įskaitant nuotaikų svyravimus, emocinę savijautą, nerimą ir depresiją. Sutrikusi emocinei savijautai – mažėja motyvacija bei savivertės jausmas (Frohman ir Castro., 2011).

Tyrimo problema. Molio, kaip ergoterapinės priemonės panaudojimas, žmonių sergančių išsėtine skleroze emocinės savijautos gerinimui bei smulkiosios motorikos lavinimui.

Tyrimo tikslas. Įvertinti kokią įtaką turi molio, kaip priemonės panaudojimas ergoterapijoje, žmonių sergančių išsėtine skleroze emocinei savijautai ir smulkiajai motorikai.

Raktiniai žodžiai: Išsėtine skleroze, smulkioji motorika, emocinė savijauta, molis, ergoterapija.

Metodologija

Šiame tyrime dalyvavo 10 respondentų (n=10). Tyrimas buvo atliekamas išsėtinės sklerozės draugijoje „Feniksai“. Baigiamojo darbo tikslu, buvo sudarytos dvi grupės po 5 tiriamuosius. Šios dvi grupės buvo skirtos tam, kad būtų galima ištirti ir vėliau palyginti tiriamųjų emocinę savijautą ir smulkiają motoriką taikant du skirtingus metodus. Siekiant išsiaiškinti, žmonių sergančių išsėtine skleroze emocinės savijautos ir smulkiosios motorikos pokyčius naudojant molį bei ergoterapines priemones, buvo pasirinktas kokybinis tyrimo metodas. Remiantis mokslinės literatūros analizė buvo

pateikti klausimynai: Olandiškas AMSQ klausimynas – ši klausimyną sudaro 31 punktas. Visi šie punktai yra apie veiklos apribojimus, susijusius su rankų judesiais, miklumu ir smulkiają motoriką (Munster ir kt., 2020). DS14 klausimynas – ši klausimyną sudaro 14 teiginių. Šis klausimynas atskleidžia tiriamųjų šiuo metu patiriamus jausmus, nerimą, gyvenimo kokybę ir emocinę savijautą (Demirci ir kt., 2017).

Tiriamųjų pacientų grupė, kuriai buvo vedami užsiėmimai su moliu, pagrindinė priemonė – molis. Kontrolinė grupė, kuriai buvo vedami užsiėmimai su ergoterapinėmis priemonėmis – pagrindinės priemonės: ergoterapinė masė (rožinė, geltona, žalia), Thera-Band mankštos kamuoliukas, Thera-Band rankos treniruoklis, masažinis volas, vėrimo lenta, lenta su cilindro formos kištukais ir kt.

Rezultatai

Išanalizavus šiame darbe panaudotus mokslinės literatūros šaltinius, galima teigti, kad skirtingi metodai turi įtaką tiek smulkiajai motorikai, tiek emocinei savijautai.

Remiantis atliktu tyrimu, galima teigti, kad smulkiosios motorikos lavinimui, didesnę įtaką turi užsiėmimai su ergoterapinėmis priemonėmis, tačiau molio panaudojimas ergoterapijoje, taip pat parodė neblogą rezultatą. Apžvelgus šio tyrimo rezultatus, galima teigti, kad molio, kaip priemonės taikymas ergoterapijoje veiksmingai pagerino išsėtine skleroze sergančių žmonių emocinę savijautą. Taip pat rezultatai po užsiėmimų su ergoterapinėmis priemonėmis buvo teigiami, tačiau ne efektingesni už tiriamosios grupės rezultatus.

Išvados

1. Apžvelgus mokslinę literatūrą, galima teigti, kad ergoterapija padeda išlaikyti bei atgauti pažeistas IS sergančių žmonių funkcijas. Molis turi teigiamą įtaką emocinei savijautai ir smulkiajai motorikai.
2. Išsiaiškinta, kad kontrolinei grupei, kuriai buvo taikyti ergoterapijos užsiėmimai su ergoterapinėmis priemonėmis – emocinė savijauta po užsiėmimų ryškiai nepasikeitė.
3. Buvo nustatyta, kad tiriamajai grupei, kuriai buvo taikyti ergoterapijos užsiėmimai panaudojant molį kaip priemonę – emocinė savijauta po užsiėmimų veiksmingai pagerėjo.

4. Kontrolinė grupė, kuriai buvo taikyti ergoterapijos užsiėmimai su ergoterapinėmis priemonėmis – pagerino pacientų smulkiąją motoriką.
5. Nustatyta, kad tiriamajai grupei, kuriai buvo taikyti užsiėmimai panaudojant molį, kaip ergoterapinę priemonę – nežymiai pagerino pacientų smulkiąją motoriką.

Literatūra

1. Demirci, S., Demirci, K., & Demirci, S. (2017). The Effect of Type D Personality on Quality of Life in Patients with Multiple Sclerosis. *Noro psikiyatri arsivi*. <https://doi.org/10.5152/npa.2016.12764>
2. Frohman, T. C., & Castro, W. (2011). Symptomatic therapy in multiple sclerosis.

Therapeutic Advances in Neurological Disorders. 4(2): 83–98.

doi: [10.1177/1756285611400658](https://doi.org/10.1177/1756285611400658)

3. Godelienė, R., Sukockienė, E., Danielius, V., Stankunavičiūtė, V., & Mickevičienė, D. (2020). Pažintinių funkcijų ir emocinės būklės įtaka griuvimams, sergant išsėtine skleroze. *Neurologijos seminarai*, 24(86): 337–342. DOI: 10.29014/ns.2020.42
4. Munster, C. E., Kaya, L., Obura, M., Kalkers, N. F., & Uitdehaag, B. M. (2020). Minimal clinically important difference of improvement on the Arm Function in Multiple Sclerosis Questionnaire (AMSQ). *Multiple sclerosis*. <https://doi.org/10.1177/1352458518823489>

ERGOTERAPIJOS, PAREMTOS SENSORINĖMIS PATIRTIMIS, POVEIKIS ASMENŲ, SERGANČIŲ ŠIZOFRENIJA, SENSORINEI MODULIACIJAI

Raminta Užupytė

Kauno kolegija

Įvadas

Šizofrenija sergančių asmenų jutiminiai profiliai yra netipiški, būdingas aukštesnis neurologinis slenkstis, lyginant su bendra populiacija. Jiems gali reikėti intensyvesnių dirgiklių, kad galėtų juos užregistruoti. Sutrikus sensorinei moduliacijai atsiranda ir sensoriniai trūkumai, kurie priverčia išsivystyti ir kitiems simptomams: depersonalizacija, sumažėjęs veiksmingumas, ambivalentiškumas, blogesnė gyvenimo kokybė (Lipskaya-Velikovsky ir kt., 2015; Machingura ir kt., 2022). Kaip teigia Klara Forsberg ir kt. (2023), asmenys aprašo savo sensorines patirtis po intervencijos teikimo, kad jų gyvenime atsiranda didesnė kontrolė kasdieninėje srityje, planavime ir susikaupime kiekvienos dienos ergoterapijos užsiėmimuose. Tyrimo problema: koks ergoterapijos, paremtos sensorinėmis patirtimis poveikis asmenų, sergančių šizofrenija, sensorinei moduliacijai? Tyrimo tikslas: įvertinti ergoterapijos, paremtos sensorinėmis patirtimis poveikį asmenų, sergančių šizofrenija, sensorinei moduliacijai.

Raktiniai žodžiai: ergoterapija, sensorinė moduliacija, šizofrenija, sensorinės patirtys

Metodologija

Tyrimo metodai: tyrimui atlikti buvo naudojamas kiekybinis tyrimo metodas. Vykdamas tyrimą pacientams buvo atliekamas testavimas, naudojant Suaugusiųjų/paauglių sensorinį profilį, siekiant identifikuoti sensorinę moduliaciją bei taikyti ergoterapijos užsiėmimai, kurie buvo grįsti sensorinėmis patirtimis. Dalyvavusiųjų buvo 19 asmenų, sergančių šizofrenija bei turinčių sensorinės moduliacijos problemų. Statistiniams duomenims suskaičiuoti naudojamos Microsoft Excel 2024 programa ir SPSS programinė įranga, skirta suvestų duomenų analizei. Gautų tyrimo duomenų vertinimui prieš ir po ergoterapijos užsiėmimų vidurkiams apskaičiuoti buvo naudojamas Stjudento – t testas porinėms imtims.

Rezultatai

Atlikus Paauglių/suaugusiųjų sensorinio profilio vertinimą buvo pastebėtos pagrindinės sensorinės problemos, kurios pasireiškia asmenims, sergantiems šizofrenija. Dažniausiai pasitaikančios sritys buvo „žema registracija“ ir „pojūčių siekimas“ – tai reikštų, kad asmenys turi aukštą jutimų slenkstį. Kitose srityse,

tokiose kaip: „jutimo jautrumas“ ir „pojūčių vengimas“ neįprastas disbalansas šiame tyrime pasireiškė rečiau. Įvertinus gautus rezultatus prieš ir po reikšmingas pokytis pastebėtas pojūčių vengime, pokytis $19 \pm 0,84$ yra statistiškai reikšmingas ($p < 0,05$). Tiriamųjų pojūčių vengimas prieš ergoterapiją buvo padidėjęs - $3,37 \pm 0,76$, o po ergoterapijos, paremtos sensorinėmis patirtimis, pojūčių vengimas tapo žymiai mažesnis $3,05 \pm 0,40$, kas buvo statistiškai reikšmingas rodiklis. Pasikeitimai buvo pastebėti ir pojūčių siekimo srityje. Pokytis buvo $19 \pm 0,541$ – statistiškai reikšmingas ($p < 0,05$). Įvertinus ergoterapijos, paremtos sensorinėmis patirtimis, pojūčių siekimą nustatyta, kad bendras vidurkių pokytis - $-0,474 \pm 0,964$. Tyrimo dalyvių vertinimo vidurkis prieš $2,58 \pm 1,121$, o po ergoterapijos vidurkis $3,05 \pm 0,405$.

Išvados

1. Asmenys, sergantys šizofrenija, turėjo sensorinės moduliacijos sutrikimų prieš ergoterapiją, paremtą sensorinėmis patirtimis, pojūčių siekime, pojūčių vengime, žemoje registracijoje ir jutimų jautrumu.
2. Sensorinės moduliacijos sutrikimai po ergoterapijos, paremtos sensorinėmis patirtimis, reikšmingai sumažėjo pojūčių siekime ir pojūčių vengime.

Literatūra

1. Lipskaya-Velikovsky, L., Bar-Shalita, T., & Bart, O. (2015). Sensory modulation and daily-life participation in people with schizophrenia. *Comprehensive psychiatry*, 58, 130-137. <https://doi.org/10.1016/j.comppsy.2014.12.009>
2. Forsberg, K., Sutton, D., Stjernswärd, S., Bejerholm, U., & Argentzell, E. (2024). Experiences of participating in a group-based sensory modulation intervention for mental health service users. *Scandinavian Journal of occupational therapy*, 31(1), 2294767. <https://doi.org/10.1080/11038128.2023.2294767>
3. Machingura, T., Shum, D., Lloyd, C., Murphy, K., Rathbone, E., & Green, H. (2022). Effectiveness of sensory modulation for people with schizophrenia: A multisite quantitative prospective cohort study. *Australian Occupational Therapy Journal*, 69(4), 424-435. <https://doi.org/10.1111/1440-1630.12803>

INTERAKTYVIŲ TECHNOLOGIJŲ TAIKYMO POVEIKIS JAUNŲ ASMENŲ SVEIKATOS STIPRINIMUI IR FIZINIO AKTYVUMO SKATINIMUI

Rokas Savickas, Raistė Vaištaraitė, Laura Žlibinaitė

Kauno kolegija

Išvadas

Pastebėta, kad nemažai žmonių sėdint praleidžia net po aštuonias valandas per dieną, o didelė dalis gyventojų neužsiima aktyvia fizine veikla. Reguliariai atliekant pratimus galima pasiekti minimalią rekomenduojamą fizinio aktyvumo normą, tačiau vis tiek išlikti pasyviu. Pasyvumas sukelia širdies ir kraujagyslių sistemos, metabolinius sutrikimus, padidina žarnyno vėžio riziką (Dipietro ir kt., 2020).

Amžiaus tarpsnis tarp 18 ir 35 metų laikomas pereinamuoju, kai daugelis jaunų žmonių išgyvena reikšmingus gyvenimo pokyčius, susijusius su karjera ar šeima, dėl to jiems būdingi gyvenamosios įpročių pokyčiai.

Sveikatos išsaugojimui PSO rekomenduoja suaugusiems užsiimti bent 150 minučių per savaitę vidutinio sunkumo ar 75 minutes intensyvios fizinės veiklos ir mažiausiai 2 dienas per savaitę raumenis stiprinančia fizine veikla. Tačiau naujaisi gyventojų aktyvumo lygio stebėjimo tyrimai rodo, kad daugiau nei 80 proc. JAV suaugusiųjų nesilaiko minimalių fizinio krūvio rekomendacijų.

Tyrimo problema: koks yra interaktyvių technologijų taikymo poveikis jaunų asmenų fizinio aktyvumo skatinimui ir sveikatos stiprinimui?

Tyrimo tikslas – nustatyti interaktyvių technologijų taikymo poveikį jaunų asmenų fizinio aktyvumo skatinimui ir sveikatos stiprinimui.

Raktiniai žodžiai: interaktyvios technologijos, fizinis aktyvumas, pusiausvyra, kvėpavimas.

Metodologija

Tyrimė dalyvavo 21 asmuo (14 moterų, 7 vyrai), kurių amžius $21,48 \pm 2,64$ metai.

Tyrimas truko 3 savaites, prieš ir po pratimų programos laikymosi buvo atliekami testavimai ir apklausa. Taikyti ištyrimo metodai: Kvėpavimo funkcijoms - Štangės ir Henčo kvėpavimo sulaikymo testai, spirometrija, plaštakos raumenų jėgai – dinamometrija, pusiausvyrai – Gandro testas, funkciniam judesiui – "FMS" sistema, streso lygiui – subjektyviai suvokiamo streso skalė PSS-10.

Tyrimė buvo naudojama interaktyvi technologija – mobilioji aplikacija "Sugrįžk į ritmą", kurioje pateikiama namų pratimų programa bei pratimų atlikimo instrukcijos, video medžiaga, galima sekti savo pasiekimus ir

registruoti grįžtamąjį ryšį. Pratimus reikėjo atlikti 6 dienas per savaitę, užsiėmimo trukmė – 20-30 min.

Rezultatai

Po pratimų programos taikymo dešinės rankos raumenų jėga padidėjo $4,00 \pm 3,36$ kg, kairės rankos – $2,74 \pm 4,55$ kg. Kvėpavimo sulaikymo testų rezultatai pagerėjo: Henšo testo - $5,96 \pm 8,52$ s., Štangės testo - $2,48 \pm 11,56$ s. Spirometrijos rodikliams (FEV1, FVC, FEV1/FVC, PEF) programos taikymas neturėjo reikšmingo poveikio. Pusiausvyra ant kairės kojos pagerėjo $8,96 \pm 9,13$ s., ant dešinės kojos – $7,65 \pm 10,71$ s. Streso lygis sumažėjo $3,04 \pm 3,08$ balais. Funkcinių judesių atlikimas pagerėjo $1,57 \pm 0,9$ balais.

Išvados

1. Jaunų asmenų raumenų jėga, funkcinių judesių atlikimas bei pusiausvyra po fizinio pratimų taikant interaktyvias technologijas pagerėjo.
2. Jaunų asmenų streso lygis po fizinio pratimų taikant interaktyvias technologijas sumažėjo.
3. Jaunų asmenų kvėpavimo funkcijos po fizinio pratimų taikant interaktyvias technologijas nepakito.

Literatūra

1. Dipietro, L., Zhang, Y., Mavredes, M., Simmens, S. J., Whiteley, J. A., Hayman, L. L., ... & Napolitano, M. A. (2020). Physical activity and cardiometabolic risk factor clustering in young adults with obesity. *Medicine and science in sports and exercise*, 52(5), 1050. <https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/31764468/>

7–8 METŲ MERGAIČIŲ LAIKYSENOS IR FIZINIO PAJĖGUMO SĄSAJOS SU KŪNO MASĖS INDEKSU

Ernestas Šidlauskas, Agnė Žebrauskienė

Kauno kolegija

Ivadas

Statistiniai duomenys rodo, kad antsvorio turintys vaikai yra keturis kartus labiau linkę tapti nutukusiais paauglystėje (Morales-Camacho ir kt., 2019). Didėjantis antsvorio paplitimas tarp mokyklinio amžiaus vaikų gali būti viena iš priežasčių, prisidedančių prie didėjančios netaisyklingos vaikų laikysenos problemos (Rusek ir kt., 2018). Taip pat pripažįstama, kad dėl pakitusios laikysenos mažėja vaiko fizinis pajėgumas, o tai savo ruožtu sumažina kūno pusiausvyros kontrolę ir lemia silpnesnį atsaką į staigų pusiausvyros praradimą (Kurzeja ir kt., 2022). Mažesnis fizinis aktyvumas yra siejamas su didėjančiu kūno svoriu ir mažesniu fiziniu pajėgumu (Tsolakis ir kt., 2022).

Tyrimo problema. Ar 7–8 metų mergaičių laikysena ir fizinis pajėgumas turi sąsajų su kūno masės indeksu?

Tyrimo tikslas. Nustatyti 7–8 metų mergaičių laikysenos ir fizinio pajėgumo sąsajas su kūno masės indeksu.

Raktiniai žodžiai: 7–8 metų mergaitės, laikysena, fizinis pajėgumas, kūno masės indeksas.

Metodologija

Į tyrimą buvo įtrauktos normalaus kūno svorio ir antsvorį turinčios 7–8 metų mergaitės, besimokančios Kaišiadorių „X“ mokykloje. Neįtraukimo kriterijai buvo: nutukimas, per mažas kūno svoris, sutikimo dalyvauti tyrime nebuvimas iš tėvų/teisėtų globėjų, ligos ar sužalojimai turintys įtakos kūno laikysenai ir fiziniam pajėgumui. Siekiant įvertinti vaikų laikyseną, fizinį pajėgumą ir kūno masės indeksą buvo naudojamas testavimas (ūgis, svoris, laikysena – laikysenos vertinimo skalė pagal *W.W Hoeger*, kojų raumenų jėga - šuolis į tolį iš vietos, rankų raumenų jėga - teniso kamuoliuko metimas, greitumas, vikrumas - 10 x 5 m bėgimas šaudykle, širdies ir kvėpavimo sistema - 3 minučių „Step“ testas). Surinkti duomenys buvo analizuojami aprašomosios statistikos ir ryšių skaičiavimais.

Rezultatai

Nors antsvorio turinčių mergaičių laikysenos balų vidurkis buvo šiek tiek mažesnis, ryšys (r) tarp tiriamųjų KMI ir laikysenos yra silpnas ($r = 0,218$), o laikysenos balų vidurkių skirtumas tarp grupių nėra statistiškai reikšmingas ($p > 0,05$).

Žvelgiant į šuolio į tolį rezultatus galima pastebėti, kad nepriklausomai nuo amžiaus, antsvorio turinčių mergaičių bendras rezultatas pateko į tobulėjimo zoną, o normalaus svorio – į sveikatai palankaus fizinio pajėgumo zoną. Vertinant KMI ir nušokto atstumo ryšį nustatyta, kad kintamieji yra statistiškai reikšmingai susiję bei tarp jų vyrauja stipri, neigiama koreliacija ($r = -0,509$), o nepriklausomų imčių *Stjudento T* testas parodė statistiškai reikšmingai aukštesnius kojų raumenų jėgos rezultatus normalaus svorio tiriamųjų grupėje ($p < 0,05$). Vertinant vikrumą, greitumą nustatyta, kad normalaus svorio 7–8 metų mergaitės vidutiniškai 3,64 s greičiau atlieka 10 x 5 m bėgimo šaudykle testą. Tarp kintamųjų vyrauja stipri koreliacija ($r = 0,688$), o skirtumas tarp grupių yra statistiškai reikšmingas ($p < 0,05$). Vertinant širdies ir kvėpavimo sistemos pajėgumą nustatyta, kad normalaus svorio 7–8 metų mergaičių vidutinės *ŠSD* vertės yra statistiškai reikšmingai žemesnės, lyginant su antsvorį turinčiomis tiriamosiomis ($p < 0,05$). Koreliacinė analizė parodė, vyraujančią stiprų ryšį ($r = 0,601$), tad galima teigti, jog didėjant KMI, atitinkamai didėja *ŠSD* vertės po fizinio krūvio, o tai rodo prastesnį širdies ir kvėpavimo sistemos pajėgumą tarp antsvorį turinčių tiriamųjų.

Išvados

1. Normalaus kūno svorio 7 metų mergaičių laikysena gera, kojų, rankų raumenų jėga bei vikrumas, greitumas sveikatai palankaus fizinio pajėgumo zonoje, širdies ir kvėpavimo sistemos pajėgumas labai geras.
2. Antsvorį turinčių 7 metų mergaičių laikysena gera, kojų raumenų jėga tobulėjimo zonoje, rankų raumenų jėga sveikatai palankaus fizinio pajėgumo zonoje, vikrumas, greitumas sveikatos rizikos zonoje, širdies ir kvėpavimo sistemos pajėgumas prastas.
3. Normalaus kūno svorio 8 metų mergaičių laikysena gera, kojų raumenų jėga sveikatai palankaus fizinio pajėgumo zonoje, rankų raumenų jėga, vikrumas ir greitumas tobulėjimo zonoje, širdies ir kvėpavimo sistemos pajėgumas pakankamas.
4. Antsvorį turinčių 8 metų mergaičių laikysena gera, kojų ir rankų raumenų jėga tobulėjimo zonoje, vikrumas, greitumas sveikatos rizikos zonoje, širdies ir kvėpavimo sistemos pajėgumas prastas.
5. 7–8 metų mergaičių kūno masės indeksas turi įtakos kojų raumenų jėgai, vikrumui, greitumui, bei širdies ir kvėpavimo sistemos

pajėgumui, tačiau laikysenai ir rankų raumenų jėgai įtakos neturi.

Literatūra

1. Morales-Camacho, W. J., Molina Díaz, J. M., Plata Ortiz, S., Plata Ortiz, J. E., Morales-Camacho, M. A., & Calderón, B. P. (2019). Childhood obesity: Aetiology, comorbidities, and treatment. *Diabetes/metabolism research and reviews*, 35(8), e3203. <https://onlinelibrary.wiley.com/doi/abs/10.1002/dmrr.3203>
2. Rusek, W., Baran, J., Leszczak, J., Adamczyk, M., Weres, A., Baran, R., Ingot, G., & Pop, T. (2018). The influence of body mass composition on the postural Characterization of School-Age Children and Adolescents. *BioMed Research International*, 2018, 1–7. <https://doi.org/10.1155/2018/9459014>
3. Tsolakis, C., Cherouveim, E. D., Skouras, A. Z., Antonakis-Karamintzas, D., Czvekus, C., Halvatsiotis, P., Savvidou, O., & Koulouvaris, P. (2022). The Impact of Obesity on the Fitness Performance of School-Aged Children Living in Rural Areas-The West Attica Project. *International journal of environmental research and public health*, 19(18), 11476. <https://doi.org/10.3390/ijerph191811476>

KINEZITERAPIJOS METODŲ POVEIKIS SIMPTOMAMS PO RADIKALIOS HISTEREKTOMIJOS

Gintarė Rolskytė-Guruli, Nojus Liutikas, Ligita Šilinė

Kauno kolegija

Įvadas

Histerektomija yra viena dažniausiai atliekamų ginekologinių operacijų pasaulyje (Elsaqa ir kt., 2021). Histerektomija – tai chirurginis gimdos pašalinimas. Radikali histerektomija yra, kai pašalinama gimda, kiaušidės, kiaušintakiai, viršutinė dalis makšties, dubens limfmazgiai. Pacientams, kuriems atliekama radikali gimdos histerektomija, yra didelė rizika patirti trumpalaikes ir ilgalaikes komplikacijas (Tan ir kt., 2013). Po operacijos pasireiškia įvairūs fiziniai ir psichologiniai simptomai. Dažniausi nusiskundimai po operacijos yra skausmas, nuovargis (Ozturk ir kt., 2018), nerimas (Avci et al., 2023), susilpnėję dubens dugno raumenys bei seksualinės funkcijos sutrikimas (Yang ir kt., 2012). Taikomi įvairūs metodai šioms problemoms spręsti, tačiau nėra aišku, kurie metodai yra efektyviausi. Šiuo tyrimo tikslas, analizuojant mokslinius straipsnius, nustatyti kineziterapijos metodus ir jų poveikį simptomams, pasireiškiantiems po radikalos histerektomijos.

Raktiniai žodžiai: radikali histerektomija, histerektomija, kineziterapija, rehabilitacija.

Metodologija

Meta-analizė apima tyrimus atliktus 2012-2023 m. laikotarpiu. Tyrimų buvo ieškoma, „Google mokslinčius“ paieškos sistemoje. Iš viso atrinkti 9 straipsniai, kuriuose iš viso buvo 629 tiriamieji-moterys po radikalos histerektomijos. Tiriamųjų amžius – 20-60 m. Tyrimuose, skausmui įvertinti buvo naudojama VAS skalė. Skausmui mažinti buvo naudojami kvėpavimo pratimai, refleksologija ir progresyvus raumenų atpalaidavimas. Taip pat buvo vertinama dubens dugno raumenų jėga ir seksualinė funkcija su FSFI klausimynu, po dubens dugno treniravimo pratimų. Analizuotų tyrimų tikslas buvo sumažinti skausmą, seksualinę disfunkciją ir pagerinti dubens dugno raumenų jėgą po radikalos histerektomijos, atliekant dubens dugno stiprinimo pratimus, progresyvių raumenų atpalaidavimą, refleksologiją ir kvėpavimo pratimus.

Rezultatai

Po radikalos histerektomijos dubens dugno raumenų treniravimas turėjo vidutinį ($d=0,5$) poveikį seksualinei funkcijai ir vidutinį ($d=0,7$) poveikį dubens dugno raumenų jėgai. Progresyvus raumenų atpalaidavimas atskiruose tyrimuose turėjo nuo vidutinio ($d=0,7$) ir didelio ($d=1,0$) poveikio skausmui. Refleksologija taip

pat turėjo vidutinį ($d=0,6$) ir didelį poveikį skausmo mažinimui ($d=0,9$), vidutiniškai turėjo vidutinį poveikį ($d=0,8 \pm 0,2$). Kvėpavimo pratimų poveikis skausmo mažinimui atskiruose tyrimuose svyravo nuo neturėjo poveikio ($d=0,05$) iki didelio poveikio ($d=0,9$), vidutiniškai turėjo vidutinį poveikį ($d=0,5 \pm 0,6$). Refleksologija turėjo didelį poveikį nerimo sumažinimui ($d=0,8$).

Išvados

1. Dubens dugno raumenų treniravimas turi vidutinį poveikį moterų seksualinei funkcijai ir dubens dugno raumenų jėgai po radikalos histerektomijos.
2. Progresyvus raumenų atpalaidavimas turi didelį poveikį, skausmo mažinimui, moterims, po radikalos histerektomijos.
3. Kvėpavimo pratimai gali turėti vidutinį poveikį skausmui, moterims po radikalos histerektomijos.
4. Refleksologijos poveikis moterų, po radikalos histerektomijos, nerimui mažinti yra didelis, o skausmui – vidutinis.

Literatūra

1. Avci, N., & Oskay, U. (2023). Effect of reflexology on decreasing postoperative pain and anxiety after total abdominal hysterectomy. *Holistic Nursing Practice*, 37(2), 78-89. <https://doi.org/10.1097/hnp.0000000000000570>
2. Elsaqa, H. S., Sobhy, S. I., & Zaki, N. H. (2021). Effect of Progressive Muscle Relaxation Technique on Pain Intensity and Physiological Parameters among Post Hysterectomized Women. *International Journal of Novel Research in Healthcare and Nursing*, 8(1), 11-24.
3. Tan, Y., & Wang, D. (2013). Characteristics of a large-scale deep foundation pit excavated by the central-island technique in Shanghai soft clay. II: Top-down construction of the peripheral rectangular pit. *Journal of Geotechnical and Geoenvironmental Engineering*, 139(11), 1894-1910. [http://dx.doi.org/10.1061/\(ASCE\)GT.1943-5606.0000929](http://dx.doi.org/10.1061/(ASCE)GT.1943-5606.0000929)
4. Yang, E. J., Lim, J. Y., Rah, U. W., & Kim, Y. B. (2012). Effect of a pelvic floor muscle training program on gynecologic cancer survivors with pelvic floor dysfunction: a randomized controlled trial. *Gynecologic oncology*, 125(3), 705-711. <https://doi.org/10.1016/j.ygyno.2012.03.045>

ELEKTRONINIŲ CIGAREČIŲ ĮTAKA REGULIARIAI SPORTUOJANČIŲ STUDENTŲ KVĖPAVIMO FUNKCIJOMS IR FIZINIAM PAJĖGUMUI

Nojus Dailidonis, Laura Žlibinaitė

Kauno kolegija

Įvadas

Elektroninių cigarečių vartojimo lygis tarp jaunimo išaugo nuo 1,5 proc. 2011 metais iki 20,8 proc. 2018 metais (Kramarow ir Elgaddal, 2023). Toks vartojimo šuolis tarp jauno amžiaus žmonių galimai atsirado dėl elektroninių cigarečių elegantiško dizaino, patogaus ir lengvo naudojimo, didelio ir įvairaus nikotininio skysčio skonio pasirinkimo. Tačiau elektroninių cigarečių naudojimas nėra nekenksmingas. Elektroninių cigarečių vartojimas yra susijęs su mažesniu funkcinio pajėgumu, palyginus su nerūkančiais asmenimis (Ammar ir kt., 2023). Nerimą kelia ir tai, kad ilgalaikis elektroninių cigarečių vartojimo poveikis kvėpavimo sistemai iki šiol yra mažai ištirtas. Tyrimo problema: Kokia elektroninių cigarečių įtaka reguliariai sportuojančių studentų kvėpavimo funkcijoms ir fiziniam pajėgumui?

Tyrimo tikslas – nustatyti elektroninių cigarečių įtaką reguliariai sportuojančių studentų kvėpavimo funkcijoms ir fiziniam pajėgumui.

Raktiniai žodžiai: elektroninės cigaretės, studentai, kvėpavimo funkcijos, fizinis pajėgumas.

Metodologija

Atliktas vienkartinis tyrimas. Duomenys buvo renkami apklausos ir testavimo būdu. Kiekvienam tiriamajam iš viso buvo atlikti 4 testavimai, kurių metu vertintos kvėpavimo funkcijos taikant kvėpavimo sulaikymo testus (Štangės ir Henčo mėginiai), pulsoksimetriją bei spirometriją („Gaenslerio“ indeksas [FEV₁/FVC%] ir PEF). Fizinis pajėgumas vertintas atliekant „Harvardo“ laipiojimo testą. Dalyvavo 20 tiriamųjų, kurie buvo suskirstyti į dvi grupes: elektronines cigaretes rūkantys reguliariai sportuojantys studentai (n=10) ir nerūkantys reguliariai sportuojantys studentai (n=10).

Rezultatai

„Štangės“ kvėpavimo sulaikymo testo rezultatas rūkančiųjų grupėje buvo 74,60 sek., o nerūkančiųjų - 88,68 sek. „Henčo“ kvėpavimo sulaikymo testo rezultatas rūkančiųjų grupėje buvo 25,48 sek., nerūkančiųjų – 27,65 sekundės. Arterinio kraujo dujų sudėties tyrimo rezultatai abiejų grupių tiriamiesiems buvo po 98% SpO₂. „Gaenslerio“ indeksas rūkančiųjų grupėje buvo 95 proc., o nerūkančiųjų grupėje – 97 proc. PEF rūkančiųjų grupėje buvo 546,4 l/m, o nerūkančiųjų – 595,4 l/m. „Harvardo“ testo fiziniam pajėgumui vertinti rezultatai geresni

buvo nerūkančiųjų elektroninę cigaretę grupėje – 145,53 balai. Rūkančiųjų grupės rezultatų vidurkis nustatytas mažesnis – 136,85 balai.

Išvados

1. Elektronines cigaretes rūkančių reguliariai sportuojančių studentų kvėpavimo funkcijų rodikliai ir fizinis pajėgumas atitiko pagal amžių ir lytį nustatytas normas.
2. Elektronines cigaretes nerūkančių reguliariai sportuojančių studentų kvėpavimo funkcijų rodikliai ir fizinis pajėgumas buvo geresni, nei pagal amžių ir lytį nustatytos normos.
3. Elektronines cigaretes rūkančių reguliariai sportuojančių studentų kvėpavimo funkcijų rodikliai ir fizinis pajėgumas buvo žemesni nei elektronines cigaretes nerūkančiųjų.

Literatūra

1. Ammar, H., Hashish, R., Mohamed Ali, S., Salem, A., & Hagraas, A. (2023). Evaluation of functional aerobic exercise capacity among chronic e-cigarette users compared to combustible cigarette smokers and non-smokers: a comparative study. *Bulletin of Faculty of Physical Therapy*, 28(1), 43.
2. Kramarow, E. A., & Elgaddal, N. (2023). Current Electronic Cigarette Use Among Adults Aged 18 and Over: United States, 2021. *NCHS data brief*, (475), 1–8.

PAAUGLIŲ KREPŠININKŲ FUNKCINĖS IR FIZINĖS BŪKLĖS RYŠYS SU KELIO SKAUSMU

Ugnė Mozūraitytė, Ligita Šilinė

Kauno kolegija

Įvadas

Kelio skausmai paauglių krepšinininkų tarpe yra viena iš dažniausiai pasitaikančių problemų (Harris et al., 2021) ypač sparčiausio augimo metu (Iwatsu et al., 2023). Aktualu nagrinėti, kaip fizinė ir funkcinė būklės veikia kelio skausmo atsiradimą šioje amžiaus grupėje. Nustatyta, kad riboti funkciniai judesiai susiję su prastesne dinamine pusiausvyra ir liemens išvermę, dėl ko išauga traumų rizika (Ünver et al., 2020). Be to, kojų raumenų ilgis taip pat siejamas su kelio skausmo rizika ir traumų tikimybe (Hanief and Widiawati, 2021). Jaunų krepšinininkų funkcinės ir fizinės būklės stebėjimas yra svarbus norint parengti veiksmingas prevencines programas, kurios padėtų sumažinti traumų dažnumą (Andreoliet al., 2018).

Tyrimo problema – koks paauglių krepšinininkų funkcinės ir fizinės būklės ryšys su kelio skausmu?

Tyrimo tikslas - nustatyti paauglių krepšinininkų fizinės ir funkcinės būklės ryšį su kelio skausmu.

Raktiniai žodžiai: Paaugliai, krepšinis, funkcinė būklė, fizinė būklė, kelio skausmas.

Metodologija

Tyrimo dalyvavo 19 (12,2 ± 1,1 m.) krepšinininkų lankančių 4 k./sav., po 90 min. berniukų, kurie buvo padalinti į dvi grupes: su kelio skausmu (n=9) ir be kelio skausmo (n=10). Tyrimas vienkartinis. Visi tiriamieji užpildė tyrėjo sudarytą anketą. Skausmo intensyvumas buvo vertinamas – skaitmenine analogijos skale, funkcinė būklė - Funkcinių judesio vertinimo testu bei Y pusiausvyros testu, fizinė būklė - Tomo, Elės bei pirštų siekimo testais. Koreliacijos buvo įvertintos naudojant Spearmano koeficientą.

Rezultatai

Iš 19 tiriamųjų, kelio skausmą jautė 9 krepšinininkai. Skausmo intensyvumas svyravo nuo 2 iki 8 balų. Vidutiniškai skausmas buvo jaučiamas 4,2 ± 2,2 b. Tie kurie nejautė kelio skausmo FMS testu vidutiniškai surinko – 16,6 ± 1,2 b., o tie kurie jautė surinko reikšmingai mažiau – 14,4 ± 1,1 b. (p < 0,05). Tiriamųjų, nejudančių kelio skausmo dinaminės pusiausvyros rezultatai buvo geresni siekiant visomis kryptimis ir abejomis kojomis, nei tų, kurie jaučia (p < 0,05). Atsistojus ant dešinės kojos ir siekiant į priekį, tie kurie nejautė kelio

skausmo, vidutiniškai pasiekė – 83,0 ± 4,1 cm, siekiant į dešinę – 91,0 ± 3,4 cm, o į kairę – 91,0 ± 3,2 cm, o tiems kam buvo nustatytas kelio skausmas į priekį pasiekė – 77,0 ± 3,9 cm, į dešinę 86,0 ± 5,8 cm ir į kairę – 85,0 ± 3,7 cm. Stovint ant kairės kojos ir siekiant į priekį, nejaučiantys kelio skausmo, vidutiniškai pasiekė – 82,0 ± 3,2 cm, siekiant į dešinę – 95,0 ± 3,9 cm, o į kairę – 95,0 ± 2,6 cm, o tiems kam buvo nustatytas kelio skausmas atsistoję ant kairės kojos pasiekė į priekį – 76,0 ± 5,5 cm, į dešinę 91,0 ± 4,4 cm ir į kairę – 91,0 ± 3,7 cm. Nustatyta sutrumpėjęs tiesusis šlaunies raumuo pas septynis krepšinininkus, iš kurių šeši skundėsi kelio skausmu, o klubinis juosmens raumuo – aštuoniems, iš kurių šeši jautė kelio skausmą. Taip pat, užpakaliniai šlaunies raumenys buvo sutrumpėję keturiolikai tiriamųjų, iš jų aštuoni jautė kelio skausmą. Nebuvo nustatytas ryšys tarp kelio skausmo intensyvumo ir fizinės ir funkcinės būklės (p > 0,05).

Išvados

1. Paaugliai krepšinininkai jautė nuo silpno iki stipraus intensyvumo priekinės kelio dalies skausmą.
2. Paauglių krepšinininkų, kurie jautė kelio skausmą - riboti funkciniai judesiai, sumažėjęs kojų raumenų ilgis bei prastesnė dinaminė pusiausvyra, nei tų, kurie nejautė skausmo.
3. Paauglių krepšinininkų kelio skausmo intensyvumas nėra susijęs su jų funkcinė ir fizine būkle.

Literatūra

1. Harris, M., Edwards, S., Rio, E., Cook, J., Cencini, S., Hannington, M. C., Bonello, C., & Docking, S. (2021). Nearly 40% of adolescent athletes report anterior knee pain regardless of maturation status, age, sex or sport played. *Physical therapy in sport : official journal of the Association of Chartered Physiotherapists in Sports Medicine*, 51, 29–35.
<https://doi.org/10.1016/j.ptspt.2021.06.005>
2. Iwatsu, J., Yabe, Y., Sekiguchi, T., Momma, H., Tsuchiya, M., Kanazawa, K., Yoshida, S., Sogi, Y., Nagatomi, R., & Hagiwara, Y. (2023). Knee pain in young sports players aged 6-15 years: a cross-sectional study in Japan. *BMC sports science, medicine & rehabilitation*, 15(1), 16.
<https://doi.org/10.1186/s13102-022-00606-y>

3. Ünver, F., Tekin, E., Uludağ, V., & Şenol, H. (2020). Investigation of Injury Risk Factors in Adolescent Basketball Players. *Spor Hekimligi Dergisi/Turkish Journal of Sports Medicine*, 55(4)
4. Hanief, Y. N., & Widiawati, P. (2021). Characteristics of injuries in adolescent basketball athletes. *Revista Pesquisa em Fisioterapia*, 11(4), 711-721.
<https://doi.org/10.17267/2238-2704rpf.v11i4.4112>
5. Borges Gomes, L. A., Alves da Cunha, R., Dias Lopes, A., Andreino de Souza, F., Cruvinel Costa, F., & Vicente Andreoli, C. (2023). Landing Technique and Ankle-dorsiflexion Range of Motion are not Associated with the History of Lower Limb Injuries among Youth *Basketball Athletes*. *International journal of sports physical therapy*, 18(2), 358–367.
<https://doi.org/10.26603/001c.73033>

TAŠKINIO PĒDŪ SAVIMASAŽO IR TAŠKINIO PLAŠTAKŪ SAVIMASAŽO ĪTAKA STUDENTŪ MIEGO KOKYBEI IR STRESO VALDYMUI

Monika Janušauskaitė, Vaida Borkertienė

Kauno kolegija

Įvadas

Moksliniai tyrimai įrodė, jog studijų laikotarpiu, studentai susiduria su sveikatos problemomis, tokiomis kaip pervargimas, stresas, perdegimas ir nerimas (Backhaus 2020, Baik 2019, Dopmeijer, 2021). Galima teigti, jog gera studento savijauta yra tiesiogiai susijusi su studijų rezultatais, psichologine studento gerove ir gaunamais pažymiais.

Nuo geros studento savijautos, neatsiejama yra ir miego kokybė. Kokybiškas miegas yra būtinas normaliai protinei veiklai, atminčiai ir mokymuisi. 2023 metais Vokietijoje atliktas tyrimas parodė, jog net 48,7 proc. (820 iš 1684 dalyvavusiųjų tyrime) studentų pagal Pitsburgo miego kokybės indeksą atitiko prastai miegančiųjų statusą (Schmickler, 2023).

Darbo problema: Kokią įtaką daro taškinis pėdų savimasažas ir taškinis plaštakų savimasažas studentų miego kokybei ir streso valdymui?

Darbo tikslas: Nustatyti taškinio pėdų ir taškinio plaštakų savimasažų įtaką studentų miego kokybei ir streso valdymui.

Raktiniai žodžiai: savimasažas, miego kokybė, stresas, taškinis masažas.

Metodologija

Atliktas kiekybinis tyrimas. Tyrimas buvo atliekamas du mėnesius, mokymosi sesijos metu. Atrinkti 30 tiriamųjų, kurie atitiko atrankos kriterijus. Buvo vykdoma apklausa anketavimo metodu, naudoti du klausimynai – Pitsburgo miego kokybės indeksas (PSQI) ir Suvokto streso skalė (PSS-10). Apklausa buvo naudojama prieš pradėdant savimasažo ciklą ir jam pasibaigus, norint gauti du rezultatus palyginimui. Savimasažas taikytas 5 kartus per savaitę, po 20 minučių.

Rezultatai

Atlikto tyrimo duomenimis, gauti rezultatai parodė, jog taškinis masažas, taikytas pėdų ir plaštakų srityse, turėjo teigiamą įtaką miego kokybei – ji pagerėjo, matomas statistiškai reikšmingas pokytis miego kokybės atžvilgiu. Taip pat, tyrimo duomenimis matomas reikšmingas teigiamas pokytis streso valdyme – respondentai po taikyto taškinio savimasažo jautė mažiau streso simptomų. Vis dėlto, analizuojant taškinio plaštakų savimasažo ir taškinio pėdų savimasažo įtaką studentų miego kokybei ir streso valdymui, buvo pastebėta, jog

tarp dviejų grupių, reikšmingo skirtumo nenustatyta. Galima teigti, jog tiek taškinis pėdų savimasažas tiek taškinis plaštakų savimasažas gali būti gera priemonė malšinti stresui ir gerinti miego kokybei.

Išvados

1. Taškinis pėdų savimasažas reikšmingai pagerino studentų miego kokybę ir streso valdymą.
2. Taškinis plaštakų savimasažas reikšmingai pagerino studentų miego kokybę ir streso valdymą.
3. Tarp pėdų savimasažo grupės ir plaštakų savimasažo grupės rezultatų skirtumas nenustatytas.

Literatūra

1. Backhaus, I., Varela, A. R., Khoo, S., Siefken, K., Crozier, A., Begotaraj, E., Kawachi, I. (2020). Associations between social capital and depressive symptoms among college students in 12 countries: results of a cross-national study. *Frontiers in psychology*, 11, 644. [žiūrėta 2024.02.22]. Prieiga per internetą: <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2020.00644>
2. Baik, C., Larcombe, W., & Brooker, A. (2019). How universities can enhance student mental wellbeing: the student perspective. *Higher Education Research and Development*, 38(4), 674–687. [žiūrėta 2024.02.27]. Prieiga per internetą: <https://doi.org/10.1080/07294360.2019.1576596>
3. Dopmeijer, J. M. (2021). Running on empty. The impact of challenging student life on wellbeing and academic performance. [Doctoral dissertation, University of Amsterdam]. Digital Academic Repository. [žiūrėta 2024.03.13]. Prieiga per internetą: <https://dare.uva.nl/search?identifier=48d113ac-cc5c-4488-bbc2-404397f16081>
4. Schmickler, J. M., Blaschke, S., Robbins, R., & Mess, F. (2023). Determinants of sleep quality: a cross-sectional study in university students. *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 20(3), 2019. [žiūrėta 2024.04.07]. Prieiga per internetą: <https://doi.org/10.3390/ijerph20032019>

ILGAAMŽIŲ ASMENŲ PAŽINIMO FUNKCIJŲ VERTINIMAS TAIKANT ERGOTERAPIJĄ, GRĮSTĄ PRISIMINIMAIS

Roberta Krupauskaitė, Emilija Strimaitytė

Kauno kolegija

Įvadas

Remiantis pasaulinės sveikatos organizacijos duomenimis, pasaulyje nuolat didėja ilgaamžių žmonių skaičius, o šis demografinis pokytis kelia daug iššūkių tiek sveikatos priežiūros sistemoms, tiek visuomenės gerovei (WHO, 2022). Pažinimo funkcijų sutrikimai neigiamai veikia vyresnio amžiaus žmonių savarankiškumą, kelia iššūkių apsitarnaujant ir atliekant kasdienes veiklas, tokias kaip maisto ruošimas, apsirengimas ir savipriežiūra. Kasdienė veikla, kuri anksčiau buvo paprasta ir nesudėtinga, dabar atrodo sunkiai įveikiama ir smarkiai paveikia savarankiškumą (Environ, 2019). Be savarankiškumo praradimo, pažinimo funkcijų pakitimai gali turėti įtakos emocinei būsenai ir socialinei integracijai. Ilgaamžiai žmonės, praradę gebėjimą prisiminti arba suprasti aplinką, gali patirti didelį stresą ir tai lemia socialinės izoliacijos jausmą, jog negeba tinkamai bendrauti ir dalyvauti visuomenėje (Hampshire ir kt., 2021). Dėl pažinimo funkcijų pablogėjimo su amžiumi vis daugėja asmenų, kuriems reikalinga pagalba atliekant kasdienes, darbinės ir laisvalaikio veiklas (APA, 2021). Šis tyrimas yra aktualiame kontekste, kadangi daugelyje šalių susiduriama su demografinėmis problemomis ir senstančia visuomene. Todėl svarbu ir reikšminga išsiaiškinti, kaip ergoterapija, grįsta prisiminimais, gali padėti gerinti ilgaamžių žmonių pažinimo funkcijas. Tyrimo problema: koks ergoterapijos, grįstos prisiminimais poveikis, ilgaamžių asmenų pažinimo funkcijoms? Tyrimo tikslas – įvertinti ilgaamžių asmenų pažinimo funkcijas, taikant ergoterapiją, grįstą prisiminimais.

Raktiniai žodžiai: ergoterapija, pažinimo funkcijos, ilgaamžiai asmenys.

Metodologija

Tyrimui atlikti buvo pasirinkta kiekybinė tyrimo strategija. Tyrime dalyvavo 4 ilgaamžiai asmenys, iš kurių 2 (50 proc.) buvo vyrai ir 2 (50 proc.) moterys. Vertinimas atliktas Monrealio kognityviniu testu (MoCA), vertinant pažinimo funkcijas prieš ir po ergoterapijos ir ergoterapijos, grįstos prisiminimais. Surinkti duomenys apdoroti naudojant SPSS ir „Microsoft Excel“ programas.

Rezultatai

Remiantis I ir II tiriamosios grupės Monrealio kognityviniu testu (MoCA – LT) įvertinimų vidurkiais prieš ergoterapiją ir prieš ergoterapiją, grįstą prisiminimais, matoma, jog pažinimo funkcijų lygis tarp grupių nežymiai skiriasi. Įvardijime ir abstrahavime rezultatai pasiskirstę vienodai. II grupės pradiniai rezultatai paprastai yra aukštesni, tai matoma iš vykdomųjų funkcijų, dėmesio koncentracijos ir orientacijos įvertinimo. Lyginant I ir II tiriamosios grupės MoCA-LT testo įvertinimų vidurkius po ergoterapijos ir po ergoterapijos, grįstos prisiminimais, matoma, jog pažinimo funkcijų lygis tarp grupių stipriai skiriasi. Įvardijime, kalboje, abstrahavime ir orientacijoje rezultatai pasiskirstę vienodai. II grupės rezultatai yra aukštesni, tai matoma iš vykdomųjų funkcijų ir dėmesio koncentracijos.

Išvados

1. Ilgaamžiams asmenims, prieš ergoterapiją, buvo nustatytas lengvas pažinimo funkcijų sutrikimas, po ergoterapijos – pagerėjo įvardijimas, dėmesys ir kalba.
2. Ilgaamžiams asmenims, po ergoterapijos, grįstos prisiminimais, pagerėjo: vykdomoji funkcija, įvardijimas, dėmesys, kalba ir ilgalaikis atgaminimas.

Literatūra

1. American Psychological Association (2021). Older adults. Health and age-related changes. <https://www.apa.org/pi/aging/resources/guide/s/older>
2. Hampshire, A., Trender, W., Chamberlain, S. R., Jolly, A. E., Grant, J. E., Patrick, F., Mazibuko, N., Williams, S. C., Barnby, J. M., Hellyer, P., & Mehta, M. A. (2021). Cognitive deficits in people who have recovered from COVID-19. *EClinicalMedicine*, 39, 101044. <https://doi.org/10.1016/j.eclinm.2021.101044>
3. World Health Organization (2022). Ageing and health. <https://www.who.int/news-room/fact-sheets/detail/ageing-and-health>
4. Zhang, Q., Wu, Y., Han, T., & Liu, E. (2019). Changes in Cognitive Function and Risk Factors for Cognitive Impairment of the Elderly in China: 2005-2014. *International journal of environmental research and public health*, 16(16), 2847. <https://doi.org/10.3390/ijerph16162847>

ERGOTERAPIJOS POVEIKIS ANKSTYVOJO AMŽIAUS VAIKŲ, AUGANČIŲ GLOBOS INSTITUCIJOJE, PSICHOMOTORINEI RAIDAI

Svitlana Shchukina, Evelina Lamsodienė

Kauno kolegija

Įvadas

Tyrimai parodė, kad vaikams, kurie ilgesnį laiką gyvena globos įstaigose, būdingi dažnesni ir didesni raidos vėlavimai, emocinės ir elgesio problemos nei vaikams, kurie globos įstaigose praleido nedaug laiko arba visai ten negyveno (Koss K. J., Lawler J. M., Gunnar M. R., 2020). Vaikai, turintys psichomotorinės raidos vėlavimą, gali turėti įvairių sutrikimų, kurie gali išsivystyti į daugybę lėtinių ir visą gyvenimą trunkančių būklių, įskaitant intelekto negalią, kalbos problemas, socialinius ir komunikacinius trūkumus, jutimų, elgesio ir emocijų sutrikimus (Moser M. ir kt., 2023).

Tyrimo tikslas: Nustatyti ergoterapijos poveikį ankstyvojo amžiaus vaikų, augančių globos institucijoje, psichomotorinei raidai.

Tyrimo uždaviniai: 1. Įvertinti vaikų, augančių globos institucijoje, psichomotorinę raidą prieš ergoterapiją. 2. Įvertinti vaikų, augančių globos institucijoje, psichomotorinę raidą po ergoterapijos. 3. Identifikuoti psichomotorinės raidos didžiausius pokyčius po ergoterapijos.

Raktiniai žodžiai: psichomotorinė raida, raidos vėlavimas, institucinė globa, ergoterapija.

Metodologija

Kiekybinis tyrimas. Duomenų rinkimo metodai: testavimas, vertinimas. Tyrime dalyvavo 10 vaikų, augančių globos institucijoje, 30-42 mėnesių amžiaus, kuriems atrankos metu buvo nustatytas raidos vėlavimas pagal Vaiko psichomotorinės raidos tikrinimo lapą (SAM) ir kurie neturėjo fizinės ar/ir intelekto negalios.

Ergoterapijos poveikiui nustatyti buvo atliktas psichomotorinės raidos įvertinimas – prieš ir po ergoterapijos, Denver II testu (Murray H., 2024). Psichomotorinės raidos pokyčiams identifikuoti buvo panaudotas Psichomotorinės raidos vertinimo klausimynas, sudarytas tyrimo autorių iš Vaiko psichomotorinės raidos tikrinimo lapo (SAM) ir Denver II testo klausimų. Tyrimo pradžioje atliktas vaiko psichomotorinės raidos įvertinimas pagal Psichomotorinės raidos vertinimo klausimyną tam, kad identifikuoti kurioje srityje raidos vėlavimas yra didžiausias ir sudaryti užsiėmimų planą individualiai kiekvienam vaikui. Įvertinus psichomotorinę raidą tyrimo pabaigoje ir palyginus rezultatus su įvertinimu tyrimo pradžioje buvo identifikuoti didžiausi pokyčiai.

Individualūs ergoterapijos užsiėmimai: ergoterapijos užsiėmimai, remiantis Sensorinės Integracijos modelio metodika ir ergoterapijos

užsiėmimai smulkiajai motorikai ir rankų – akių koordinacijai lavinti vyko 3 kartus per savaitę, viso – 24 kartus. Užsiėmimo trukmė – 30 min.

Rezultatai

Apskaičiavus Denver II testo rezultatus, psichomotorinės raidos vėlavimas buvo nustatytas visiems tiriamiesiems – 100 proc. tyrimo pradžioje ir 60 proc. tiriamųjų tyrimo pabaigoje po ergoterapijos. Raidos vėlavimas tiriamųjų grupėje statistiškai reikšmingai sumažėjo, $p=0,046$, $Z=-2$. Palyginus Psichomotorinės raidos vertinimo klausimyno rezultatus, didžiausi psichomotorinės raidos pokyčiai įvyko stambiosios motorikos, rodiklis padidėjo $47\pm 25,82$ proc., ir smulkiosios motorikos, rodiklis padidėjo $40\pm 4,22$ proc., srityse, pokyčiai yra statistiškai reikšmingi, $p < 0,05$.

Išvados

1. Vaikų, augančių globos institucijoje, psichomotorinė raida prieš ergoterapiją vėlavo visose srityse.
2. Vaikų, augančių globos institucijoje, psichomotorinės raidos rodikliai po ergoterapijos statistiškai reikšmingai pagerėjo.
3. Vaikų, augančių globos institucijoje, didžiausi psichomotorinės raidos pokyčiai po ergoterapijos buvo smulkiosios ir stambiosios motorikos srityse.

Literatūra

1. Dėl Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2000 m. gegužės 31 d. įsakymo Nr. 301 „Dėl profilaktinių sveikatos tikrinimų sveikatos priežiūros įstaigose“ pakeitimo <https://e-seimas.lrs.lt/portal/legalAct/lt/TAD/df1f7a50d40311e49a8e8a8aa8141086>
2. Koss, K. J., Lawler, J. M., & Gunnar, M. R. (2020). Early adversity and children's regulatory deficits: Does postadoption parenting facilitate recovery in postinstitutionalized children?. *Development and psychopathology*, 32(3), 879–896. <https://doi.org/10.1017/S0954579419001226>
3. Moser M., C. Mullner, P. Ferro, K. Albersmann, Jenni & M. von Rhein O., G. (2023) The role of well-child visits in detecting developmental delay in preschool children. *BMC Pediatrics* volume 23, N18. <https://bmcpediatr.biomedcentral.com/article/s/10.1186/s12887-023-04005-1>
4. Murray H. (2024). Denver Developmental Screening Test. <https://www.carepatron.com/templates/denver-developmental-screening-test>

SVEIKATOS PRIEŽIŪROS SPECIALISTŲ, DIRBANČIŲ PSICHIATRIJOS ĮSTAIGOSE, EMOCINĖS BŪKLĖS ĮVERTINIMAS

Klaudija Juodytė, Gabrielė Subačė

Kauno kolegija

Įvadas

Nuolatinė emocinė ir psichologinė įtampa darbe, kuriai būdingas asmeninių arba socialinių išteklių sumažėjimas, gali paveikti sveikatos priežiūros specialistų emocinę būklę. Visa tai gali apimti emocinį išsekimą, perdegimą, profesinį pasitenkinimą. Tai turi įtakos sveikatos priežiūros organizacijoms, nes didina nepasitenkinimą darbu ir profesijų atsisakymą. Mokslinių tyrimų rezultatų skaičiai rodo, kad stipresnius žmonių patiriamus emocinius sutrikimus, liudija apie sparčiai augančią agresyvumo bangą, todėl jau kelis dešimtmečius mokslininkai intensyviai tiria žmogaus emocijas A. Kudriašova ir N. Fatkulina (2022).

Tyrimo problema: Kokia sveikatos priežiūros specialistų, dirbančių psichiatrinėse įstaigose, emocinė būklė?

Tyrimo tikslas: įvertinti sveikatos priežiūros specialistų, dirbančių psichiatrinėse įstaigose, emocinę būklę.

Raktiniai žodžiai: sveikatos priežiūros specialistai, psichiatrinės įstaigos, emocinė būklė.

Metodologija

Tyrimui atlikti buvo naudojamas kiekybinis tyrimo metodas. Pagal atrankos kriterijus atrinktas 21 tiriamasis. Remiantis emocijų vertinimo skale buvo sudaryta 25 klausimų anketa, sudaryta iš 22 atviro tipo ir 3 uždaro tipo klausimų. Tiriamieji individualiai pildė anketas, o gauti duomenys buvo susisteminti pagal Excel ir SPSS programas.

Rezultatai

Gauti rezultatai rodo, jog daugelis tiriamųjų (71,4 proc.) patiria stresą, taip pat įvardino kaip dažnai patiriamas nerimas 57,1 proc. tiriamųjų ir gailestis – 52,4 proc.

Darbo vietoje patiriamų emocijų rezultatai rodo, jog daugiausiai tiriamųjų patiria stresą – 38,1 proc.

Pagal gautus rezultatus, tiriamųjų nuomonės sutapo su faktu, jog yra patiriamas stresas, o išsiskyrė labiausiai patiriant nerimą, gailestį ir baimę.

Išvados

1. Atskleistos sveikatos priežiūros specialistų, dirbančių psichiatrinėse įstaigose, emocinės būklės problemos: kylantis stresas, įtampa, nepasitenkinimas, motyvacijos nebuvimas, pyktis.
2. Nustatyta, jog tiriamieji, dirbdami su asmenimis besigydančiais psichiatrinėse įstaigose, dažniausiai jaučia liūdesį, graužatį, baimę, gailestį, bejėgiškumą, panieką.
3. Palyginus skirtingų specialybių sveikatos priežiūros specialistų požiūrį į asmenis nustatyta, jog daugiausia ergoterapeutų, medicinos psichologų ir kineziterapeutų nuomonė sutapo dėl to, jog bendravimas su asmenimis kelia stresą. Nuomonės išsiskyrė tarp gydytojų ir slaugytojų, kuriems bendravimas su besigydančiu asmeniu kelia nerimą, gailestį ir baimę.

Literatūra

1. Kudriašova, A., Fatkulina, N. (2022). Slaugytojo emocinio intelekto įtakos slaugymo procesui analizė, *Sveikatos mokslai / health sciences in eastern europe*, 32 tomas, Nr.2, p. 83-91
<https://doi.org/10.35988/sm-hs.2022.057>

SKIRTINGŲ PRATIMŲ PROGRAMŲ POVEIKIS MOKYTOJŲ, PATIRIANČIŲ LĒTINIŲ NESPECIFINĮ APATINĖS NUGAROS DALIES SKAUSMĄ, MOBILUMUI, IŠTVERMEI IR SKAUSMUI

Iveta Bulotaitė, Agnė Žebrauskienė

Kauno kolegija

Ivadas

Lėtinis nespecifinis nugaros skausmas, kuris apibūdinamas kaip skausmas ar diskomfortas, trunkantis ilgiau nei tris mėnesius (Smalley ir Edwards, 2023), yra pirmaujanti lėtinė liga visame pasaulyje, priverčianti atsisakyti darbo daugiau žmonių nei diabetas, širdies ligos, hipertenzija ar kitos lėtinės ligos (Konrad ir kt., 2020). Apatinės nugaros dalies skausmo paplitimas pasaulyje siekia net 83 proc. (Sribastav ir kt., 2018). Viena iš profesijų, kurioms būdingas didžiausias raumenų ir kaulų sistemos sutrikimų skaičius pasaulyje – mokytojo (Vega–Fernández, Lera, Leyton, Cortés ir Lizana, 2021). Nugaros skausmas gali daryti neigiamą poveikį psichinei ir fizinei mokytojų sveikatai (Kebede ir kt., 2019). Quentin ir kt. (2021) teigimu, pratimų taikymas namuose gali sumažinti juosmens skausmo intensyvumą ir pagerinti funkcinį apribojimų parametrus.

Tyrimo problema: koks skirtingų pratimų programų poveikis mokytojų, patiriančių lėtinį nespecifinį apatinės nugaros dalies skausmą, mobilumui, ištvermei ir skausmui?

Tyrimo tikslas: nustatyti mokytojų, patiriančių lėtinį nespecifinį apatinės nugaros dalies skausmą, skirtingų pratimų programų poveikį apatinės nugaros dalies skausmui, mobilumui ir ištvermei.

Raktiniai žodžiai: nugaros skausmas, mokytojai, mobilumas, ištvėrmė.

Metodologija

Tyrimo dalyvavo 24 mokytojos. Tiriamosios buvo suskirstytos į dvi grupes. 1 grupė (n = 12) atliko 30 min. namų pratimų programą, o 2 grupė (n = 12) atliko 30 min. namų pratimų programą su vaikščiavimu. Abejoms grupėms buvo taikoma ta pati pratimų programa 3 kartus per savaitę, 4 savaites, kurią sudarė tempimo, stiprinimo ir stabilizavimo pratimai. Abiejų grupių pokyčiams analizuoti buvo atliekamas modifikuotas Šobero testas, skirtas juosmeninės nugaros dalies mobilumui įvertinti, McGill liemens raumenų statinės ištvėrmės vertinimas ir SAS skalė, skirta apatinės nugaros dalies skausmo intensyvumo vertinimui. Statistinei duomenų analizei buvo naudojama SPSS Statistics ir Microsoft Excel programos.

Rezultatai

Grupės, kuriai buvo taikoma namų pratimų programa, juosmens mobilumo vidurkis po tyrimo padidėjo 0,50 cm ($p < 0,05$). Grupės, kuriai buvo taikoma namų pratimų programą su vaikščiavimu, juosmens mobilumo vidurkis po tyrimo padidėjo 0,58 cm ($p < 0,05$). Skausmo intensyvumo vidurkis 1 grupėje po tyrimo sumažėjo 0,75 balo ($p < 0,05$), o 2 grupės skausmo intensyvumo vidurkis po tyrimo sumažėjo 1,50 balo ($p < 0,05$). Liemens lenkiamųjų raumenų statinės ištvėrmės vidurkis 1 grupėje po tyrimo padidėjo 10,50 s ($p < 0,05$), o 2 grupėje 15,25 s ($p < 0,05$). Dešinės pusės šoninių liemens raumenų ištvėrmės vidurkis 1 grupėje po tyrimo padidėjo 6,75 s ($p < 0,05$), o 2 grupėje 9,00 s ($p < 0,05$). 1 grupės kairės pusės šoninių liemens raumenų vidurkis po tyrimo padidėjo 8,50 s ($p < 0,05$), o 2 grupės padidėjo 10,33 s ($p < 0,05$). Tiesiamųjų liemens raumenų statinės ištvėrmės vidurkis 1 grupėje po tyrimo padidėjo apie 12,08 s ($p < 0,05$), o 2 grupėje 19,25 s ($p < 0,05$). Lyginant rezultatus tarp grupių, statistiškai reikšmingas pokytis nebuvo nustatytas ($p > 0,05$).

Išvados

1. Namų pratimų programa mokytojams, patiriantiems lėtinį nespecifinį apatinės nugaros dalies skausmą, sumažino patiriamą skausmą, padidino juosmens mobilumą ir liemens raumenų statinę ištvėrmę.
2. Namų pratimų programa su vaikščiavimu mokytojams, patiriantiems lėtinį nespecifinį apatinės nugaros dalies skausmą, sumažino apatinės nugaros dalies skausmą, pagerino juosmens mobilumą ir liemens raumenų statinę ištvėrmę.
3. Lyginant abiejų grupių tyrimo rezultatus reikšmingas pokytis nenustatytas.

Literatūra

1. Kebede, A., Abebe, S. M., Woldie, H., & Yenit, M. K. (2019). Low back pain and associated factors among primary school teachers in Mekele City, North Ethiopia: a cross-sectional study. *Occupational therapy international*, 2019. Prieiga per internetą: <https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/31360145/>
2. Konrad, K. L., Baeyens, J. P., Birkenmaier, C., Ranker, A. H., Widmann, J., Leukert, J., Wenisch, L., Kraft, E., Jansson, V., & Wegener, B. (2020). The effects of whole-

- body electromyostimulation (WB-EMS) in comparison to a multimodal treatment concept in patients with non-specific chronic back pain-A prospective clinical intervention study. *PloS one*, 15(8), e0236780. Prieiga per internetą: <https://doi.org/10.1371/journal.pone.0236780>
3. Smalley, H., & Edwards, K. (2023). Understanding the burden of chronic back pain: a spatial microsimulation of chronic back pain at small area level across England. *European Spine Journal*. Prieiga per internetą: <https://doi.org/10.1007/s00586-023-07584-w>
 4. Sribastav, S. S., Long, J., He, P., He, W., Ye, F., Li, Z., Wang, J., Liu, H., Wang, H., & Zheng, Z. (2018). Risk Factors Associated with Pain Severity in Patients with Non-specific Low Back Pain in Southern China. *Asian spine journal*, 12(3), 533–543. Prieiga per internetą: <https://doi.org/10.4184/asj.2018.12.3.533>
 5. Quentin, C., Bagheri, R., Ugbolue, U. C., Coudeyre, E., Pélissier, C., Descatha, A., ... & Dutheil, F. (2021). Effect of home exercise training in patients with nonspecific low-back pain: a systematic review and meta-analysis. *International journal of environmental research and public health*, 18(16), 8430. Prieiga per internetą: <https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/34444189/>
 6. Vega-Fernández, G., Lera, L., Leyton, B., Cortés, P., & Lizana, P. A. (2021). Musculoskeletal Disorders Associated With Quality of Life and Body Composition in Urban and Rural Public School Teachers. *Frontiers in public health*, 9, 607318. Prieiga per internetą: <https://doi.org/10.3389/fpubh.2021.607318>

INVESTIGATION OF THE EFFECT OF STIGMA ON SOCIAL PARTICIPATION AND QUALITY OF LIFE IN HIV POSITIVE INDIVIDUALS

Sena Erarslan, Hulya Yaman, Hulya Yucel

Division of Occupational Therapy, Hamidiye Institute of Health Sciences, University of Health Sciences, Istanbul, Turkey

Introduction

Human Immunodeficiency Virus (HIV) represents a significant global health concern, with 1.5 million new infections reported in 2021 and an alarming rate of one death per minute. In Turkey, the number of new HIV infections has increased, exceeding 14,000 cases in 2016. HIV-positive individuals encounter a multitude of challenges, including medical complications and physical and psychological burdens, which are further compounded by social stigma. This stigmatization leads to a sense of exclusion, reduced social support, and reduced quality of life. Misconceptions and moral judgments about transmission exacerbate these problems, leading to job loss, difficulties in accessing health care, and social isolation. Stigma marginalizes HIV-positive people, preventing them from participating in daily activities and weakening their social connections. Occupational therapy plays a crucial role in addressing these challenges by providing interventions that support both physical and psychosocial needs. Occupational therapists assist HIV-positive individuals in maintaining their independence, enhancing their physical abilities, and developing strategies to combat stigma. They also facilitate social integration and economic independence through the implementation of awareness programs and support groups. This study aims to investigate the impact of stigma on the social participation and quality of life of HIV-positive individuals and to develop strategies to combat stigma.

Keywords: HIV Positive Individuals, Stigma, Social Participation, Quality of Life

Methodology

This cross-sectional study was conducted in accordance with the Declaration of Helsinki. The data were collected via Google Forms. The study included 57 individuals diagnosed with HIV, aged 18 years and older, who were diagnosed by a physician. The stigma level of the participants was evaluated using the HIV/AIDS Stigma Scale, their social participation was evaluated using the World Health Organization Disability Assessment Schedule, and quality of life was evaluated using the World Health Organization WHOQOL-BREF Quality of Life Assessment. The data were analyzed using SPSS v.29, employing descriptive statistics, correlation

analyses, t-tests, and, with a significance level set at $p < 0.05$.

Results

A total of 71 individuals diagnosed with HIV, aged between 21 and 53 years, participated in the study. The mean age of the participants was 33.2 ± 9.3 years. Of the participants, % 15.8 were women, % 75.4 were men, and % 8.8 identified as nonbinary. Many participants were single (% 82.5), had attained a university degree or higher (% 75.4), and were actively employed (% 77.2). Regarding the receipt of antiretroviral therapy (ART), most participants (% 98.2) indicated that they had received such therapy. The sub-dimension of the HIV/AIDS Stigma Scale pertaining to healthcare neglect. A negative and moderately significant relationship was found between the general health parameter of WHOQOL-BREF ($p < 0.003$). There was a moderate and strong negative correlation between the verbal abuse, negative self-perception, healthcare neglect, and social isolation parameters of the HIV/AIDS Stigma Scale and the Psychological parameter of WHOQOL-BREF ($p < 0.001$). A moderate and strong negative correlation was observed between the physical health, environment, and social relationships parameters of the HIV/AIDS Stigma Scale and the WHOQOL-BREF ($p < 0.001$). Significant correlations were observed between all sub-scores of the HIV/AIDS Stigma Scale and WHODAS-II ($p < 0.001$).

Conclusions

1. Stigmatization has a deleterious effect on the quality of life and social inclusion of individuals living with HIV.
2. A significant relationship exists between stigmatization and various dimensions of quality of life, including general health status, physical health, psychological well-being, social relations, and environmental factors.
3. A correlation was identified between stigmatization in the workplace and a decline in the social relations domain of quality of life.

References

1. Rueda, S., Mitra, S., Chen, S., Gogolishvili, D., Globerman, J., Chambers, L., ... & Rourke, S. B. (2016). Examining the associations between HIV-related stigma and health outcomes in people living with

- HIV/AIDS: a series of meta-analyses. *BMJ open*, 6(7), e011453.
2. Nhunzvi, C., Langhaug, L., Mavindidze, E., Harding, R., & Galvaan, R. (2020). Occupational justice and social inclusion among people living with HIV and people with mental illness: A scoping review. *BMJ open*, 10(8), e036916.
 3. Adeleke, A., Franzsen, D., de Witt, P., & Smith, R. (2022). Validity and reliability of the HIV Disability Questionnaire for people living with HIV in South Africa. *African Journal of AIDS Research*, 21(4), 364-372.
 4. Williams, R. S., Stetten, N. E., Cook, C., Cook, R., Ezenwa, M. O., & Lucero, R. (2022). The meaning and perceptions of HIV-Related Stigma in African American Women Living with HIV in Rural Florida: a qualitative study. *Journal of the Association of Nurses in AIDS Care*, 33(2), 118-131.
 5. Tsai, A. C., Bangsberg, D. R., Kegeles, S. M., Katz, I. T., Haberer, J. E., Muzoora, C., ... & Weiser, S. D. (2013). Internalized stigma, social distance, and disclosure of HIV seropositivity in rural Uganda. *Annals of Behavioral Medicine*, 46(3), 285-294
 6. Charles, B., Jeyaseelan, L., Pandian, A. K., Sam, A. E., Thenmozhi, M., & Jayaseelan, V. (2012). Association between stigma, depression and quality of life of people living with HIV/AIDS (PLHA) in South India—a community based cross sectional study. *BMC public health*, 12, 1-11.

ERGOTERAPIJOS IR PAGALBINIO KOMUNIKACIJOS METODO POVEIKIS ASMENŲ, PATYRUSIŲ GALVOS SMEGENŲ INSULTĄ, PAŽINIMO FUNKCIJOMS

Skaiva Packevičiūtė, Daiva Baltaduonienė

Kauno kolegija

Įvadas

Antanas Vaitkus ir kt. (2021) pastebi, kad kasmet pasaulyje užregistruojama 13,7 milijono naujų insultų atvejų. Insultas gali sukelti daug pažeidimų, vienas iš jų yra pažinimo funkcijos. Kaip Gabrielė Vitkauskaitė (2023) teigia, pažinimas nėra vieninga sąvoka, ji apima kelias sritis, įskaitant dėmesį, vykdomąją funkciją, vizualinį erdvumą, atmintį ir kalbą. Edita Kamblevičienė (2023) teigia, jog ergoterapija yra mokslškai pagrįsta praktika naudojant specialius įrankius ir pratimus funkciniam gebėjimams gerinti. Vienas iš tų įrankių yra PECS kortelės. Jamie Hughes-Lika ir Mecca Chiesa (2021) atliktas tyrimas parodė, kad PECS mokymas gali suteikti suaugusiems galimybes išreikšti norus ir poreikius.

Tyrimo problema: koks pagalbinio komunikacijos metodo poveikis asmenų, patyrusių galvos smegenų insultą, pažinimo funkcijoms?

Tyrimo tikslas: nustatyti pagalbinio komunikacijos metodo poveikį asmenų, patyrusių galvos smegenų insultą, pažinimo funkcijoms.

Raktiniai žodžiai: insultas, PECS kortelės, pažinimo funkcijos, ergoterapija.

Metodologija

Tyrimo dalyvavo 12 asmenų, kuriems buvo pirmą kartą diagnozuotas galvos smegenų insultas. Tiriamieji tikslinės atrankos būdu atsitiktinai buvo suskirstyti į 2 grupes. I grupei buvo taikoma įprasta ergoterapija, o II grupei buvo taikoma įprasta ergoterapija ir ergoterapija su pagalbinio komunikacijos metodu. Tyrimo pradžioje ir pabaigoje atliktas testavimas naudojant TBPT (MMSE) ir MoCA testus. PECS kortelės – paveikslėlių mainų bendravimo sistema (PECS) yra populiarus ir alternatyvus bendravimo priemonė Melissa Davis ir kt. (2023). Bracken, M. ir Rohrer N. (2014), teigia, kad (PECS) sėkmingai taikomas nekalbančių suaugusiųjų tarpe. PECS pagerino funkcinį bendravimą esant įvairaus amžiaus sutrikimams ir bendravimo lygiams.

Rezultatai

TPBT rezultatai tarp grupių (N = 12), I grupės tiriamųjų bendras suminio balo vidurkis padidėjo 3,5 balais, o II grupės tiriamųjų 6 balais. Kiekvienoje grupėje stebimas reikšmingas pokytis. II grupėje, taikant įprastus ergoterapijos užsiėmimus ir ergoterapiją su pagalbinio komunikacijos metodu, stebimas

didesnis pažinimo funkcijų pagerėjimas, negu I grupės tiriamųjų tarpe, lyginant rezultatus tarp grupių skirtumas, nei prieš, nei po tyrimo nėra reikšmingas.

Vertinant MoCA testo rezultatus tarp grupių (N = 12), pažinimo funkcijų pokytis I grupėje nėra reikšmingas (1,67 balo), II grupėje balų pokytis – reikšmingas (3,83 balo). II grupės tiriamieji padarė didesnę pažangą, nei I grupės tiriamieji. Pagal MoCA stebimas vizualinių - erdvinių gebėjimų pokytis tiek I, tiek II grupėje, tačiau šie pokyčiai statistiškai nėra reikšmingi nei grupėse, nei tarp grupių. MoCA testo atminties dalyje didesnis pokytis stebimas II grupėje, tačiau ir šioje srityje pokytis nėra reikšmingas nei grupėse, nei tarp grupių.

Dėmesio koncentracijos pokyčiai taip pat nereikšmingi abiejose grupėse. MoCA testo po tyrimo neįžymūs orientacijos pokyčiai stebimi I grupėje, o II grupėje – reikšmingi pokyčiai. Suminiai balai po tyrimo tarp grupių reikšmingai nesiskiria. Todėl II grupėje tiriamieji padarė didesnę pažangą, nei I grupės tiriamieji.

Išvados

1. Asmenų, patyrusių galvos smegenų insultą, taikant įprastą ergoterapiją, pažinimo funkcijos pagerėjo vertinant tik Trumpo protinės būklės testu.
2. Ergoterapijos užsiėmimų metu taikant pagalbinį komunikacijos metodą asmenų, patyrusių galvos smegenų insultą, pažinimo funkcijos reikšmingai pagerėjo.
3. Skirtingos poveikio priemonės gerina asmenų, patyrusių galvos smegenų insultą, pažinimo funkcijas. Tačiau asmenims, kuriems ergoterapijos užsiėmimų metu buvo taikomas pagalbinis komunikacijos metodas ženkliau pagerėjo pažinimo funkcijos vertinant visais tyrimo instrumentais.

Literatūra

1. Hughes-Lika, J., Chiesa, M., (2021). The picture exchange communication system and adults lacking functional communication: A research review. *European journal of behavior analysis*, vol. 22, no. 1, 40–58 <https://www.tandfonline.com/doi/epdf/10.1080/15021149.2020.1815507?needAccess=true>
2. Juška, T., Vaitkus, A., Klinke, E., M., ir kt., (2021). Non-Dominant Hemisphere Stroke and Spatial Neglect: Is Stimulation of Known Hobbies and Cravings a Way To Make Rehabilitation More Effective? *Neurologijos seminarai* 2021;25(88):86–91

- https://www.zurnalai.vu.lt/neurologijos_seminarai/article/view/27616/26916
3. Kamblevičienė, E., (2023). Asmenų, patyrusių galvos smegenų insultą, pažinimo funkcijų bei smulkiosios motorikos kaita ankstyvuojų reabilitacijos etapu taikant skirtingus poveikio metodus. LSMU, magistro baigiamasis darbas. <https://portalcris.lsmuni.lt/server/api/core/bitstreams/517d0632-924f-404d-b349-bfe23cf1021b/content>
 4. Vitkauskaitė, G., (2023). Asmenų, patyrusių galvos smegenų insultą, pažinimo funkcijų bei savarankiškumo kaita ankstyvuojų reabilitacijos etapu, taikant interaktyvius reabilitacijos poveikio metodus. LSMU, magistro baigiamasis darbas <https://portalcris.lsmuni.lt/server/api/core/bitstreams/4f9190d5-3d90-4e84-bd7e-abbd9a9af828/content>

THERAPEUTIC PHYSICAL EXERCISE POST-TREATMENT IN BREAST CANCER: A SYSTEMATIC REVIEW OF CLINICAL PRACTICE GUIDELINES

Alicia del-Rosal-Jurado, Rita Romero-Galisteo, Manuel Trinidad-Fernández,
Manuel González-Sánchez, Antonio Cuesta-Vargas, Maria Ruiz-Muñoz

University of Málaga

Introduction

Advances achieved in diagnosis and improvements in treatment for breast cancer have resulted in a favorable survival rate. Therapeutic physical exercise (TPE) is presented as an intervention strategy that seeks to improve the functional capabilities of the subject. To analyze if clinical practice guidelines recommend therapeutic physical exercise to reduce the adverse effects of treatment in breast cancer survivors, and on what level of scientific evidence these recommendations are based. This systematic review was prepared by searching nine electronic databases to identify eligible studies. Thirteen met the criteria for inclusion. The Appraisal of Guidelines for Research and Evaluation (AGREE II) scale was used to analyze the quality of the Clinical Practice Guidelines (CPGs). The percentages obtained ranged between 30.07% and 75.70%. Specifically, the highest degree of evidence could be found in the application of TPE to offset adverse effects leading to effects such as: an increase in the quality of life, fatigue reduction, and reduction in body weight alterations. TPE is presented as an optimal intervention strategy to alleviate the negative effects that patients with breast cancer suffer as a result of the treatments received. The level of evidence that supports this claim is very strong for the majority of the side effects analyzed. However, this evidence is not always included in the clinical practice guidelines.

Keywords: breast cancer; physical exercise; systematic review; clinical practice guideline.

Methodology

This systematic review was prepared according to the protocol registered in PROSPERO: International prospective register of systematic reviews, with reference number CRD42018103258.

The following databases were used for the literature search: PubMed, ScienceDirect, Google Scholar, CINAHL, PEDro, Scopus, National Guideline Clearinghouse (NGS), and National Institute for Health and Clinical Excellence (NICE). The following keywords were used for the search: “Breast cancer”, “Physical treatment”, “Exercise”, and “Guideline”. Keywords were combined using the Boolean operators “AND” and “OR”. For the valuation of the various selected documents, the Appraisal of Guidelines for Research and Evaluation (AGREE II) was used to determine the quality of these CPGs.

Results

Thirteen documents were selected. For more details of these arch results see Figure 1. The percentages obtained ranged between 30.07% and 75.70%. To summarize and be able to compare the level of evidence and the degrees of recommendations made by the different CPGs regarding the recommendation of TPE as an intervention to reduce the adverse effects derived from treatment in surviving patients with breast cancer, Table 4 shows in detail the level of evidence and the degrees of recommendation extracted from the different CPGs for each of these adverse effects. Specifically, the highest degree of evidence could be found in the application of TPE to offset adverse effects such as: an increase in the quality of life, fatigue reduction, and reduction in body weight alterations.

Conclusions

1. Therapeutic physical exercise is presented as an optimal intervention strategy to alleviate the negative effects that patients with breast cancer suffer as a result of the treatments received.
2. The level of evidence that supports this claim is very strong for the vast majority of the side effects analyzed.

References

1. Brouwers, M.; Browman, G.P.; Burgers, J. INSTRUMENTO AGREE II. Instrumento para la evaluación de Guías de práctica clínica. Heal San Fr. 2009. Available online: https://www.agreetrust.org/wp-content/uploads/2013/06/AGREE_II_Spanish.pdf (accessed on 24 April 2020).
2. Williams, A.D.; Bird, M.L.; Hardcastle, S.G.; Kirschbaum, M.; Ogden, K.J.; Walters, J.A. Exercise for reducing falls in people living with and beyond cancer. *Cochrane Database Syst. Rev.* 2018, 15, 10. [CrossRef]
3. Trollope, H.; Leung, J.P.Y.; Wise, M.; Farquhar, C.; Sadler, L. An evaluation of the objective quality and perceived usefulness of maternity clinical practice guidelines at a tertiary maternity unit. *Aust. N. Z. J. Obstet. Gynaecol.* 2018, 58, 660–666. [CrossRef]
4. Mottola, M.F.; Davenport, M.H.; Ruchat, S.M.; Davies, G.A.; Poitras, V.J.; Gray, C.E.; Jaramillo Garcia, A.; Bowman, N.; Adamo, K.B.; Duggan, M.; et al. Canadian guideline for physical activity throughout pregnancy. *Br. J. Sports Med.* 2018, 52, 1339–1346. [CrossRef]

KŪRYBINIO JUDESIO METODO, TAIKOMO GRUPINIUOSE UŽSIĖMIMUOSE, REIKŠMĖ PARKINSONO LIGA SERGANČIŪJŲ FUNKCINIAM MOBILUMUI

Jurgita Grigaitė, Evelina Lamsodienė

Kauno kolegija

Įvadas

Ieškant alternatyvių, ne tik Parkinsono liga sergančiųjų mobilumą gerinančių judesio metodų, galimų taikyti ergoterapijoje, bet ir savistabą bei saviraišką ugdančių praktikų, didinančių asmenų motyvaciją aktyvumui, nebuvo rastas nė vienas Lietuvos mokslinis tyrimas, analizuojantis terapines kūrybinio judesio alternatyvas. Lietuvoje tokios praktikos labiau rekomenduojamos kaip laisvalaikio fizinio aktyvumo alternatyvos, o ne integralios terapinės paslaugos reabilitacijoje (Bacevičienė, Jankauskienė ir Širkaitė, 2021). Nustatyta, jog kūrybinis judesys (*angl. creative movement*) kaip viena iš sąmoningumu pagrįstų terapijų yra tinkamiausia nefarmakologinė alternatyvi sensomotorinė intervencija sergant Parkinsono liga (He ir kt., 2023). Ladwig ir kt. 2024 m. tyrime teigia, jog kūrybinis judesys šokio meno formoje tampa multimodalia veikla, kurioje įsisauganinto dėmesingumo (*angl. mindfulness*) praktikos yra vienos svarbiausių ugdančių savikontrolę ir saviraišką, įtakojančių asmens motorinius, kognityvinius ir kūrybinius įgūdžius, vedančius prie saviveiksmingumo, svarbaus savarankiškumui bei socialinei integracijai. Fisher ir kt. (2020) moksliniame tyrime padarė išvadą, jog judesio terapija, daugiausia dėmesio skiriant improvizaciniam šokiui, padėjo pagerinti Parkinsono liga sergančių žmonių pusiausvyros ir pažinimo funkcines savybes, todėl ją verta toliau tirti. Tyrimo problema – kokią reikšmę kūrybinis judesio metodas turi Parkinsono liga sergančiųjų motyvacijai dalyvauti aktyvumo praktikose bei saviveiksmingumui, lemiančiam jų funkcinio mobilumo kokybę? Tikslas – nustatyti kūrybinio judesio metodo, taikomo grupinio šokio užsiėmimuose, reikšmę Parkinsono liga sergančiųjų funkciniam mobilumui.

Raktiniai žodžiai: Parkinsono liga, kūrybinis judesys, įsisauganintas dėmesingumas, saviveiksmingumas, ergoterapija.

Metodologija

Metodai. Strategija - mišrus tyrimas. Imtis: iš N = 67 kiekybiniam vertinimui n = 21, kokybiniam vertinimui n = 7, atrankos kriterijai: "Dance Well" projekte dalyvaujantys asmenys, Parkinsono draugijos nariai. Tyrimo trukmė: 5 mėn., vieta – Meno muziejus. Duomenų rinkimo metodai: anketinė apklausa, interviu (diskusijų) grupė, stebėjimas.

Instrumentai: BREQ-2 – Mankštinimosi motyvacijos klausimynas, siekiant įvertinti, kokie vidiniai ir išoriniai veiksniai lemia dalyvavimą šokio užsiėmimuose, IEXS – Intuityvaus mankštinimosi skalė, siekiant įvertinti, kiek bendras tiriamosios grupės fizinis aktyvumas yra grįstas dėmesingu įsisauganinimu, JRS – Judesio raiškos skalė, padedanti įvertinti asmeninių savybių raišką, saugios padėties ir sensorinės stimuliacijos poreikį bei atsakomybės už kūno valdymą suvokimą. Interviu klausimynas, siekiant atskleisti socialines patirtis ir kūrybinio judesio užsiėmimų poreikį.

Rezultatai

Iš n=21 Parkinsono liga serga daugiau nei 10 metų - 11 (52,4 proc.) asm., mažiau nei 10 metų – 5 (23,8 proc.) asm., 5 (23,8 proc.) turi kitą judėjimo negalią. Šokio užsiėmimus lanko daugiau nei pusę metų 13 (61,9 proc.) asm., mažiau nei pusę metų – 3 (14,3 proc.) asm., 1 (4,8 proc.) asm. - tik pirmą mėnesį. Didžiausią įtaką motyvacijai dalyvauti šokio užsiėmimuose daro sąmoningas apsisprendimas bei vidinis reguliavimas. Labiausiai judesio metu tiriamųjų grupėje reikšmingas yra pasitikėjimas savo kūnu bei įsisauganintas judesys. 87 proc. mano, jog jų judesio kokybė priklauso nuo to, kiek patys geba jį kontroliuoti. Tačiau įvertintas aukštas judesio priklausomumas nuo saugios kūno pozicijos. Didžiausias poreikis sėdimos kūno padėties bei atamos judant vietoje. Taip pat dalyviai išreiškė papildomų priemonių poreikį, tokį kaip: 74,11 proc. – sociumo pagalbos, 85,42 proc. - kūrybinių priemonių, mediatorių, 79,46 proc. – sensorinės stimuliacijos. Šokio užsiėmimų metu dažniausiai iš asmeninių savybių reikėsi kūrybinės (70,24 proc.) – stipriausiai pasireiškiant gebėjimui improvizuoti, toliau: kognityvinės (60,91 proc.) - stipriausiai pasireiškiant gebėjimui suvokti užduotį, psichologinės (60,32 proc.) – stipriausiai pasireiškiant dėmesingumui savo norams bei sensomotorinės (55,95 proc.) - stipriausiai pasireiškiant gebėjimui atsipalaiduoti. Kūrybinio tyrimo rezultatai rodo, jog kūrybiškumo faktorius šokių užsiėmimo metu yra labiausiai motyvuojantis veiksnys dalyvauti fiziškai ir socialiai aktyvioje veikloje, o dalyvavimas šokio užsiėmimuose stipriausią poveikį daro asmenų psichologinei būklei bei jų socialinio svarbumo jausmui.

Išvados

1. Parkinsono liga sergančių asmenų sprendimą užsiimti fizine veikla kūrybinio judesio praktikoje labiausiai lemia jų pačių sąmoningas pasirinkimas, vadovaujantis vidine motyvacija, taip pat svarbus yra išorinis paskatinimas bei visuomenės normų įtaka.
2. Parkinsono liga sergančių asmenų intuityvaus judėjimo ugdymui bei saviraiškai per judesį būtina judesio praktikos, saugi kūno padėtis bei pagalbinės priemonės, tokios kaip sociumas, mediatoriai ir sensorinė stimuliacija, o saviveiksmingumui įtaką daro atsakomybė už savo kūno kontrolę.
3. Parkinsono liga sergantiems asmenims aktuali socialinio aktyvumo svarba, poreikis ne tik pastoviai dalyvauti grupiniuose šokio užsiėmimuose, bet ir kultūrinės erdvės, kurioje vyksta užsiėmimai, reikšmė bei galimybės dalintis tarpusavyje savo patirtimis ir išgyvenimais.

Literatūra

1. Bacevičienė, M., Jankauskienė, R., ir Širkaitė, M. (2021). Intuityvaus mankštiniimosi ir fizinio aktyvumo, mankštiniimosi motyvacijos, įpročių bei pozityvaus kūno vaizdo ryšys. *Visuomenės sveikata* 2021/4(95) 57-66psl. [https://www.hi.lt/uploads/Institutas/visuomene_s%20sveikata/2021.4\(95\)/VS_2021_4\(95\)_zur_nalas.pdf](https://www.hi.lt/uploads/Institutas/visuomene_s%20sveikata/2021.4(95)/VS_2021_4(95)_zur_nalas.pdf)
2. Bek, J., Arakaki, A. I., Derbyshire-Fox, F., Ganapathy, G., Sullivan, M., & Poliakoff, E. (2022). More Than Movement: Exploring Motor Simulation, Creativity, and Function in Co-developed Dance for Parkinson's. *Frontiers in psychology*, 13, 731264. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2022.731264>
3. Fisher, M., Kuhlmann, N., Moulin, H., Sack, J., Lazuk, T., & Gold, I. (2020). Effects of Improvisational Dance Movement Therapy on Balance and Cognition in Parkinson's Disease. *Physical & Occupational Therapy In Geriatrics*, 38(4), 385–399. <https://doi.org/10.1080/02703181.2020.1765943>
4. He, S., Fang, W., Wu, J., Lv, H., Zhang, J., Wang, T., Huang, Y., Li, G., & Li, M. (2023). Whether mindfulness-guided therapy can be a new direction for the rehabilitation of patients with Parkinson's disease: a network meta-analysis of non-pharmacological alternative motor-/sensory-based interventions. *Frontiers in psychology*, 14, 1162574. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2023.1162574>
5. Kalyani, H. H. N., Sullivan, K. A., Moyle, G., Brauer, S., Jeffrey, E. R., & Kerr, G. K. (2019). Impacts of dance on cognition, psychological symptoms and quality of life in Parkinson's disease. *Neuro Rehabilitation*, 45(2), 273–283. <https://doi.org/10.3233/NRE-192788>
6. Ladwig, J. C., Broeckelmann, E. M., Sibley, K. M., Ripat, J., & Glazebrook, C. M. (2024). A synthesis of the characteristics of dance interventions engaging adults with neurodevelopmental disabilities: a scoping review. *Disability and rehabilitation*, 46(10), 1954–1961. <https://doi.org/10.1080/09638288.2023.2217384>

BIBLIOMETRIC ANALYSIS OF RESEARCH IN THE FIELD OF PHYSIOTHERAPY AND TELEREHABILITATION: 2007-2023 PERIOD

Fırat Azizođlu, Görkem Ata

Istanbul Medipol University

Introduction

We see mostly telerehabilitation applications especially after covid pandemic process. When all face to face rehabilitation methods were risky during the pandemic most experts directly used telerehabilitation methods as much as they could. After that day telerehabilitation will become new application methods for us. The important point in bibliometric analyses is the databases from which the data set will be obtained. The most frequently used among these databases are PubMed, Embase, Scopus, SpringerLink, Google Scholar, and ScienceDirect. Databases have different features from each other. This research was aimed to examine, identify and visualize the studies in the field of physiotherapy and tele-rehabilitation.

Keywords: Physiotherapy, telerehabilitation, bibliometrics

Methodology

The data were collected from the "Web of Science (WoS) Core Collection" database on 26 September 2023 and analyzed bibliometrically by performance analysis and scientific mapping using WOSviewer software. For bibliometric data, the research population was found to be 641 articles when the keywords "physiotherapy" and "telerehabilitation" were searched in the WoS database. The indexes searched were limited to SCI-Expanded, SSCI, A&HCI, ESCI. In the database, 362 articles in the WoS Core Collection database were formed as a data set when open access, publication type articles and the years 2007-2023 were limited.

Results

As a result of the bibliometric analysis, it was observed that there has been an increasing interest in related studies since 2019. In the distribution of publications by years and countries, it is seen that countries such as Australia, Canada, Spain and Brazil, especially Australia, show interest in the subject and work more on this subject. It is thought that the results of this study can evaluate the current status of studies in the field of physiotherapy and telerehabilitation and guide the researches planned to be carried out in this field.

Conclusions

1. Due to pandemic telerehabilitation approaches are increasing.
2. Telerehabilitation approaches depend on the health policies of countries.
3. Telerehabilitation sessions are not as effective as face-to-face sessions.

References

1. Karagz, B., Őeref, İ. (2019). Deđerler Eđitimi Dergisi'nin bibliyometrik profili (2009-2018). Deđerler Eđitimi Dergisi,17(37), 219-246.
2. Moral-Munoz, J.A., Herrera-Viedma,E., Santisteban-Espejo, A.,Cobo,M.J. (2020). Software tools for conducting bibliometric analysis in science: An -up-to-date review. El profesional de la información, 29(1),273-289.
3. van Eck,N.J., Waltman, L. (2010). Software survey:VOSviewer, a computer program for bibliometric mapping. Scientometrics,84(2), 523-538.

KINEZITERAPIJOS POVEIKIS NĖŠČIŪJŲ MIEGO KOKYBEI, NUOVARGIUI IR SKAUSMUI

Vesta Peregorodejevaitė, Ligita Šilinė

Kauno kolegija

Įvadas

Pasak Davenport ir kt. (2018) maždaug 50 proc. moterų nėštumo metu patiria juosmens ir/ar dubens skausmą. Be to, nėštumo metu keičiasi moterų miego režimas, prastėja miego kokybė, trumpėja miego trukmė – trumpiausia ji būna vėlyvajame nėštumo laikotarpyje (Effati-Daryani ir kt., 2021). Nėštumo metu atliekama fizinė veikla gali turėti teigiamą įtaką nėščiąjų svorio augimo kontrolei, skausmo mažinimui ir padėti kovoti su nėštumo sukeltu nuovargiu bei prasta miego kokybe (Rodriguez-Blanque ir kt., 2018), tačiau nėra aišku, kokį poveikį turės taikomi kineziterapiniai pratimai nėščiąjų miego kokybei, nuovargiui ir skausmui.

Tyrimo problema – koks kineziterapijos poveikis nėščiąjų miego kokybei, nuovargiui ir skausmui?

Tyrimo tikslas – nustatyti kineziterapijos poveikį nėščiąjų miego kokybei, nuovargiui ir skausmui.

Raktiniai žodžiai: nėštumas, miegas, skausmas, nuovargis.

Metodologija

Tyrimė dalyvavo 20 moterų, $28,2 \pm 3,9$ metų amžiaus, besilaukiančių $27,0 \pm 2,6$ savaites (tyrimo pradžioje), kurios atsitiktiniu būdu buvo padalintos į dvi grupes: tiriamąją ($n = 10$) ir kontrolinę ($n = 10$). Tiriamoji grupė 6 savaites, 3 kartus per savaitę atliko kineziterapinę mankštą, o kontrolinė grupė gyveno įprastu ritmu. Tyrimo pradžioje ir po 6 savaičių tiriamųjų miego kokybė buvo vertinama – Pitsburgo miego kokybės indeksu, nuovargis buvo vertinamas daugiamačiu nuovargio inventoriumi, skausmas – dubens srities skausmo klausimynu.

Rezultatai

Po kineziterapijos sumažėjo nėščiąjų bendras nuovargis nuo $47,6 \pm 28,3$ proc. iki $28,3 \pm 17,0$ proc. ($p < 0,05$). Pagerėjo fizinis aktyvumas nuo $47,6 \pm 28,3$ proc. iki $28,3 \pm 17,0$ proc. ($p < 0,05$). Taip pat padidėjo motyvacija nuo $33,2 \pm 18,7$ proc., iki $26,7 \pm 14,1$ proc. ($p < 0,05$). Tuo tarpu fizinis ir protinis nuovargis reikšmingai nepakito ($p > 0,05$). Po kineziterapijos dubens dugno srities skausmas sumažėjo nuo $39,5 \pm 20,6$ proc. iki $35,0 \pm 18,5$ proc. ($p < 0,05$). Miego kokybė pagerėjo nuo $6,0 \pm 2,5$ balų iki $5,0 \pm 1,9$ balų ($p < 0,05$).

Išvados

1. Po kineziterapinių mankštų nėščiąjų nuovargis sumažėjo.
2. Po kineziterapinių mankštų nėščiąjų jaučiamas skausmas sumažėjo.
3. Po kineziterapinių mankštų nėščiąjų miego kokybė pagerėjo.

Literatūra

1. Davenport, M. H., Ruchat, S., Poitras, V. J., Garcia, A. J., Gray, C., Barrowman, N., Skow, R. J., Meah, V. L., Riske, L., Sobierajski, F., James, M., Kathol, A. J., Nuspl, M., Marchand, A., Nagpal, T. S., Slater, L., Weeks, A., Adamo, K. B., Davies, G., . . . Mottola, M. F. (2018). Prenatal exercise for the prevention of gestational diabetes mellitus and hypertensive disorders of pregnancy: a systematic review and meta-analysis. *British Journal of Sports Medicine*, 52(21), 1367–1375. <https://doi.org/10.1136/bjsports-2018-099355>
2. Effati-Daryani, F., Mohammad-Alizadeh-Charandabi, S., Mohammadi, A., Zarei, S., & Mirghafourvand, M. (2021). Fatigue and sleep quality in different trimesters of pregnancy. *Sleep Science*, 14(S 01), 69–74. DOI: 10.5935/1984-0063.20200091
3. Rodríguez-Blanque, R., Sánchez-García, J. C., Sánchez-López, A. M., Mur-Villar, N., & Aguilar-Cordero, M. J. (2018). The influence of physical activity in water on sleep quality in pregnant women: A randomised trial. *Women and Birth*, 31(1), e51–e58. <https://doi.org/10.1016/j.wombi.2017.06.018>

EFFECT OF BLOOD FLOW RESTRICTION AND ECCENTRIC TRAINING ON BRAIN-DERIVED NEUROTROPHIC FACTORS AND INFLAMMATORY MARKERS IN HEALTHY ELDERLY MEN

Echi Afamefuna Obinna, Nerijus Masiulis

Lithuanian Sports University

Introduction

The projected increase in the elderly population by 2050 poses significant global challenges in economics, social structures, and healthcare systems (WHO, 2020). Age-related cognitive decline, coupled with changes in brain structure and function, significantly reduces the quality of life for older adults and increases the risk of neurodegenerative disorders such as Alzheimer's and dementia (Bolandzadeh et al., 2015; Liu et al., 2018). However, there is a lack of evidence on the response of BDNF and inflammatory markers to specific low-intensity interval exercises, like blood flow restriction training (BFRT), and high-intensity eccentric training, such as muscle damaging resistance training (MDRT) (Jesse et al., 2018). Research on the effect of exercise on inflammatory cytokines in older adults, particularly through resistance training, has yielded inconsistent results (Belizário et al., 2016; El-kader et al., 2019; Ghozikali et al., 2022). Our study aimed to address two primary objectives: first, to evaluate the impact of BFRT and MDRT on BDNF, IL-6, and TNF levels. BFRT combines low-intensity exercise with restricted blood flow to enhance muscle protein synthesis and growth hormone release without significant strain, whereas MDRT involves high-intensity workouts that induce muscle damage, leading to remodeling and growth through muscle repair. Second, we sought to measure changes in neurotrophic factors and inflammatory markers in older adults following these resistance training regimens.

Keywords: Resistance training, BDNF (Brain-derived neurotrophic factor), TNF (Tumor necrosis factor), IL-6 (Interleukin-6)

Methodology

A single-blinded, two-arm randomized controlled trial was carried out at the Institute of Sports Science and Innovation, Lithuanian Sports University, focusing on a 12-week intervention involving lower body resistance exercises. 60 male older adults, aged 60-75, were assigned to 12 weeks of high-intensity blood-flow restriction, muscle-damaging resistance training, or no exercise. A control group was asked to maintain their regular lifestyle. The study was designed to uncover specific biomarkers in the brain, blood, and muscles that could potentially predict an individual's response

to exercise training across cognitive, brain, muscle, and physical performance domains.

Results

Statistical analysis was performed using IBM SPSS Statistics version 28 (SPSS Inc, Chicago USA). The study examined the impact of blood flow restriction training (BFRT) and moderate-intensity resistance training (MDRT) on key biomarkers: brain-derived neurotrophic factor (BDNF), tumor necrosis factor-alpha (TNF- α), and interleukin-6 (IL-6). Findings indicated no significant difference in BDNF levels between the BFRT and MDRT groups after one hour of exercise, nor were there significant changes at the 3-month post-exercise mark. Similarly, IL-6 levels showed no significant changes from pre-exercise to 3 months post-exercise within both exercise groups, paralleling the findings for BDNF. The study also reported no statistically significant differences in TNF- α levels for the BFRT group between the TNF-pre and TNF 1h post measurements. Likewise, no significant change was observed for the MDRT group in the same timeframe. After 12 weeks, TNF- α levels remained statistically insignificant in both exercise groups. Overall, the data suggest that neither BFRT nor MDRT has a statistically significant impact on the levels of BDNF, TNF- α , or IL-6 in the short term (1-hour post-exercise) or the long term (3 months post-exercise). These findings imply that under the studied conditions and for the demographic in question, the nature and timing of exercise do not significantly affect these biomarkers.

Conclusions

1. Neither BFRT nor MDRT demonstrated a statistically significant impact on BDNF levels, Interleukin-6 and TNF-alpha.
2. The findings showed a negative BDNF response, a stable TNF level and a slight decline in interleukin-6 levels.

References

1. Belizário, J.E., Fontes-Oliveira, C.C., Borges, J.P. *et al.* Skeletal muscle wasting and renewal: a pivotal role of myokine IL-6. *SpringerPlus* 5, 619 (2016). <https://doi.org/10.1186/s40064-016-2197-2>
2. Bolandzadeh, N., Tam, R., Handy, T. C., Nagamatsu, L. S., Hsu, C. L., Davis, J. C., Dao, E., Beattie, B. L., & Liu-Ambrose, T.

- (2015). Resistance training and white matter lesion progression in older women: exploratory analysis of a 12 Month randomized controlled trial. *Journal of the American Geriatrics Society*, 63(10), 2052–2060.
<https://doi.org/10.1111/jgs.13644>
3. El-Kader, S. M. A., & Al-Jiffri, O. H. (2019). Aerobic exercise modulates cytokine profile and sleep quality in elderly. *African Health Sciences*, 19(2), 2198.m
<https://doi.org/10.4314/ahs.v19i2.45>
 4. Ghozikali, M. G., Ansarin, K., Naddafi, K., Nabizadeh, R., Yaghmaeian, K., Jaafari, J., Dehghanzadeh, R., Atafar, Z., Faraji, M., Mohammadi, A., Goudarzi, G., & Yunesian, M. (2022). Status of TNF- α and IL-6 as pro-inflammatory cytokines in exhaled breath condensate of late adolescents with asthma and healthy in the dust storm and non-dust storm conditions. *Science of the Total Environment*, 838, 155536.
<https://doi.org/10.1016/j.scitotenv.2022.155536>
 5. Liu, Z., Han, L., Gahbauer, E. A., Allore, H. G., & Gill, T. M. (2018). Joint trajectories of cognition and frailty and associated burden of patient-reported outcomes. *Journal of the American Medical Directors Association*, 19(4), 304-309.
 - 6) Jessee, M. B., Mattocks, K. T., Buckner, S. L., Dankel, S. J., Mouser, J. G., Abe, T., & Loenneke, J. P. (2018). Mechanisms of Blood Flow Restriction: The New Testament. *Techniques in Orthopaedics*, 33(2), 72–79.
<https://doi.org/10.1097/bto.000000000000252>
 6. Affairs, D. O. E. a. S. (2020). *World Population Ageing 2019*. United Nations.

DINAMINĖS NEURORAUMENINĖS STABILIZACIJOS POVEIKIS BALETŲ ŠOKANČIŲ PAAUGLIŲ LIEMENS FUNKCINIAMS RODIKLIAMS

Inga Augutytė-Žvirblienė, Milda Žukauskienė

Vilniaus kolegija

Įvadas

Optimali liemens kontrolė ypatingai svarbi sklandžiam baletų technikos atlikimui ir traumų prevencijai, bei suteikia proksimalinį stabilumą distaliniam mobilumui (Kobescova ir kt., 2020). Stabilus liemu skatina šokėjo laikysenos suvokimą, taisyklingą kūno išdėstymą, padeda tiksliai ir grakščiai atlikti šokio judesius, „išlaisvina“ šokėjo išraiškingumą, bei sukuria lengvumo vaizdą, kai atrodo, kad sudėtingi judesiai atliekami be pastangų. (McCormack ir kt., 2018). Baletų šokėjų liemens stabilumo trūkumas sukelia kompensuojamuosius biomechaninius pokyčius, didina pasyviųjų struktūrų apkrovą dėl ko blogėja pusiausvyra ir laikysenos kontrolė, didėja apatinės nugaros dalies skausmo ir apatinių galūnių traumų rizika (Biernacki ir kt., 2021; Jamontaitė ir kt., 2020). Optimalių baletų besimokančiųjų lavinimo metodų paieška yra svarbi, o pritaikymas mažai analizuotas. Dinaminė neuroraumeninė stabilizacija (DNS) yra saugus metodas, orientuotas į raumenų koordinaciją ir tinkamą liemens stabilizaciją, centrinės nervų sistemos aktyvumą ir koregavimą. Šio metodo pagalba siekiama suaktyvinti giliųjų kaklo lenkiamųjų ir stuburo tiesiamųjų, diafragmos, dubens dugno, stuburo tiesiamųjų ir visų pilvo sienos raumenų veiklą, atkurti idealų intraabdominalinio slėgio reguliavimą bei išmokyti asmenį integruoti taisyklingą kvėpavimo ir stabilizacijos modelį į sporto ar kasdienes veiklas (Davidek ir kt., 2018; Gulrandhe ir kt., 2023). Tai suponuoja tyrimo problemą – koks dinaminės neuroraumeninės stabilizacijos poveikis baletų šokančių paauglių liemens funkciniams rodikliams? Tyrimo tikslas – įvertinti dinaminės neuroraumeninės stabilizacijos poveikį baletų šokančių paauglių liemens funkciniams rodikliams.

Raktiniai žodžiai: liemens stabilumas, dinaminė neuroraumeninė stabilizacija, baletas.

Metodologija

Tyrimė dalyvavo 14 profesionaliai baletų šokio besimokančių mergaičių. Tiriamųjų amžius – 14 metų. Jauniausia tyrimo dalyvė buvo 13,6, vyriausia – 14,3 metų amžiaus. Visos tyrimui atrinktos dalyvės profesionaliai baletų šokio mokėsi 7 metus ir buvo atrinktos pagal įtraukimo ir neįtraukimo į tyrimą kriterijus. Siekiant įgyvendinti numatytus tyrimo uždavinius, pasirinktas kiekybinis duomenų

rinkimo ir analizės metodas. Taikytas: testavimas ir statistinis duomenų apdorojimas. Tiriamųjų liemens raumenų statinė ištvėrmė vertinta McGill metodu, statinei pusiausvyrai įvertinti buvo naudota „Abili Balance Analize“ nestabili pusiausvyros platforma, dinaminė pusiausvyra vertinta Y pusiausvyros testu. Šonarių hipermobilumo vertinimui buvo naudota Beighton skalė, juosmens – dubens mobilumui nustatyti – modifikuotas Schober testas.

Rezultatai

Po DNS funkcinių padėčių taikymo, gautas statistiškai reikšmingas 56 s pilvo raumenų ir 38,85 s nugaros tiesiamųjų raumenų statinės ištvėrmės pokytis. Dėl labiau padidėjusios pilvo raumenų ištvėrmės pagerėjo pilvo ir nugaros tiesiamųjų raumenų santykis. Įvertinus tiriamųjų liemens šoninių raumenų statinės ištvėrmės rezultatus, gautas statistiškai reikšmingas 21,81 s dešinės pusės ir 28,45 s kairės pusės liemens raumenų statinės ištvėrmės pokytis. Dėl labiau padidėjusios liemens kairės pusės raumenų ištvėrmės, pagerėjo liemens šoninių raumenų santykis.

Įvertinus tiriamųjų statinės pusiausvyros koeficientų rezultatus nustatytas statistiškai reikšmingas pusiausvyros koeficiento pokytis stovint ant dešinės 0,28 ir ant kairės – 0,32 apatinės galūnės. Išanalizavus tiriamųjų dinaminės pusiausvyros suminio indekso rezultatus, nustatyti statistiškai reikšmingi dinaminės pusiausvyros pokyčiai: dešinės – 5,45 ir kairės – 6,98 apatinės galūnės.

Įvertinus tiriamųjų šonarių hipermobilumą Beighton skale, nustatyta, kad bendrąjį šonarių hipermobilumą turi 69,3 proc. tiriamųjų.

Modifikuotu Schober testu vertintas juosmens – dubens mobilumas. Pirmojo vertinimo rezultatai parodė, kad juosmens – dubens mobilumas nesumažėjęs, todėl po DNS funkcinių padėčių taikymo gautas nereikšmingas 0,31 cm pokytis.

Išvados

1. Nustatyta, kad baletų šokėjų profesijai be muzikalumo, artistiško, estetinių savybių būtina lankstumo, raumenų jėgos, ištvėrmės, judesių koordinacijos, pusiausvyros bei aerobinės ištvėrmės dermė. Tinkamas liemens raumenų fizinis pajėgumas siejamas su gera laikysena, raumenų perkrovų ir skausmo nebuvimu, apatinių galūnių judesių stabilumu ir pusiausvyra.
2. Dinaminės neuroraumeninės stabilizacijos metodo taikymas statistiškai reikšmingai

- padidino baletą šokančių paauglių liemens raumenų statinę ištvermę.
3. Dinaminės neuroraumeninės stabilizacijos metodo taikymas statistiškai reikšmingai pagerino baletą šokančių paauglių statinę ir dinaminę pusiausvyrą.
 4. Dinaminės neuroraumeninės stabilizacijos metodo taikymas yra neveiksmingas mažinant baletą šokančių paauglių sąnarių hipermobilumą.
 5. Dinaminės neuroraumeninės stabilizacijos metodo taikymas nepadidino juosmens – dubens mobilumo.

Literatūra

1. Davidek, P., Andel, R., & Kobesova, A. (2018). Influence of Dynamic Neuromuscular Stabilization Approach on Maximum Kayak Paddling Force. *Journal of human kinetics*, 61, 15–27. <https://doi.org/10.1515/hukin-2017-0127>
2. Gulrandhe P., Kovala RK. (2023). *The Effect of Dynamic Neuromuscular Stabilization on Core Strength: A Literature Review*, J Clin of Diagn Res. 17(7), KE01-KE05. <https://www.doi.org/10.7860/JCDR/2023/60876/18125>
3. Jamontaitė I. E., Molevičiūtė G., Muntianaitė I., Aučnyienė L., Cirtautas A. & Žilinskienė R. (2020). Kineziterapijos student liemens ir kojų raumenų funkcinio pajėgumo bei pusiausvyros sąsajos. *Sveikatos mokslai*. 30(1):148-152. <https://doi.org/10.35988/sm-hs.2020.026>
4. Kobesova, A., Davidek, P., Morris, C. E., Andel, R., Maxwell, M., Oplatkova, L., Safarova, M., Kumagai, K., & Kolar, P. (2020). Functional postural-stabilization tests according to Dynamic Neuromuscular Stabilization approach: Proposal of novel examination protocol. *Journal of bodywork and movement therapies*, 24(3), 84–95. <https://doi.org/10.1016/j.jbmt.2020.01.009>
5. L Biernacki, J., Stracciolini, A., Fraser, J., J Micheli, L., & Sugimoto, D. (2021). Risk Factors for Lower-Extremity Injuries in Female Ballet Dancers: A Systematic Review. *Clinical journal of sport medicine: official journal of the Canadian Academy of Sport Medicine*, 31(2), e64–e79. <https://doi.org/10.1097/JSM.0000000000000707>
6. McCormack, M. C., Bird, H., de Medici, A., Haddad, F., & Simmonds, J. (2018). The Physical Attributes Most Required in Professional Ballet: A Delphi Study. *Sports medicine international open*, 3(1), E1–E5. <https://doi.org/10.1055/a-0798-3570>

EFFECTS OF DIFFERENT PHYSICAL THERAPY EXERCISES ON PAIN, MOBILITY, RANGE OF MOTION IN BASKETBALL PLAYERS WITH ANKLE INSTABILITY

Lukas Grabauskas, Diana Nemčiauskienė

Kauno kolegija Higher Education Institution

Introduction

Ankle sprains are one of the most common musculoskeletal injuries (Hertel and Corbett, 2019). Even up to 70 percent of individuals who experience sprains and ankle instability may develop physical disability in the future (Herzog and Wikstrom, 2019). Ankle instability is a condition characterized by pain, decreased range of motion, muscle strength, and insufficient function of the ankle joint. Ankle instability and reduced joint range of motion are risk factors for recurrent injuries. Recurrent ankle sprains that persist for more than 1 year after the initial injury have also been observed (Huang et al., 2022). Although some patients recover successfully from ankle sprain injuries, 40 percent of patients will have ankle instability (Powden et al., 2019). The research problem - What are the effects of different physical therapy exercises on pain, mobility, range of motion in basketball players with ankle instability.

The aim – to determine the effect of different physical therapy exercises on pain, mobility, and range of motion in basketball players with ankle joint instability.

Keywords: ankle instability, basketball players, elastic bands, unstable surfaces

Methodology

In study participated 22 Kaunas college basketball team students, aged 20-25, were divided into two groups: physiotherapy exercises with elastic bands (11), and physiotherapy exercises with unstable surfaces (11). Different physiotherapy exercises were performed 6 weeks, 2 times a week, 30 minutes each. Before and after 6 weeks pain intensity was evaluated on visual analogue scale (VAS), ankle amplitude measured with a goniometer, ankle mobility - Knee-to-wall test and ankle instability - Cumberland ankle instability test.

Results

After physiotherapy ankle mobility significantly increased in physiotherapy with unstable surface group ($p < 0.05$) in elastic band group did not change ($p > 0.05$). Pain significantly reduced in both groups ($p < 0.05$). However, a noticeable greater reduction in pain was seen in unstable surface group ($p < 0.05$). Training with both methods also improved ankle flexion, extension,

eversion and inversion amplitudes ($p < 0.05$), however in unstable surface group were better results ($p < 0.05$).

Conclusions

1. After exercise with elastic bands, basketball players with ankle instability, pain decreased, mobility and the range of motion increased.
2. After exercise with an unstable surface, basketball players with ankle instability, pain decreased, mobility and the range of motion increased.
3. Physiotherapy exercises with unstable surfaces had better results than exercises with elastic bands.

References

1. Hertel, J., & Corbett, R. O. (2019). An updated model of chronic ankle instability. *Journal of athletic training*, 54(6), 572-588. <https://doi.org/10.4085/1062-6050-344-18>
2. Herzog, M. M., Mack, C. D., Dreyer, N. A., Wikstrom, E. A., Padua, D. A., Kocher, M. S., ... & Marshall, S. W. (2019). Ankle Sprains in the National Basketball association, 2013-2014 through 2016-2017. *The American journal of sports medicine*, 47(11), 2651-2658. <https://doi.org/10.1177/0363546519864678>
3. Huang, P. Y., Jankaew, A., & Lin, C. F. (2021). Effects of plyometric and balance training on neuromuscular control of recreational athletes with functional ankle instability: a randomized controlled laboratory study. *International journal of environmental research and public health*, 18(10), 5269. doi.org/10.3390/ijerph18105269.
4. Powden, C. J., Hoch, J. M., Jamali, B. E., & Hoch, M. C. (2019). A 4-week multimodal intervention for individuals with chronic ankle instability: examination of disease-oriented and patient-oriented outcomes. *Journal of athletic training*, 54(4), 384-396. doi.org/10.4085/1062-6050-344-17

ASSESSING THE CONTRIBUTION OF PHYSICAL ACTIVITY TO MITIGATING OBESITY AMONG YOUNG ADULTS IN NIGERIA

Ronke Lydia, Andrius Šatas

Lithuanian Sports University

Introduction

Obesity is a major public health problem in Nigeria. The prevalence of obesity among young adults in Nigeria is increasing due to labor-saving technology, sophisticated transportation, binge-watching television, and other lifestyle patterns. The rising prevalence of overweight and obesity in Nigeria is mostly due to epidemiological and nutritional changes brought on by urbanization, income growth, demographic changes, unhealthy lifestyles, and the use of highly processed foods. With an estimated 9% of children in the country between the ages of 5 and 9 being categorized as obese or overweight, this burden has spread to younger age groups. Sedentary lifestyles are becoming more commonplace worldwide, even though it is widely acknowledged that regular physical activity is important for public health. Physical inactivity is thought to be a contributing factor in two million deaths globally each year, making this a concerning issue. The burden of chronic non-communicable diseases has greatly increased in many emerging countries as a result of continual changes in diet, lifestyle, and socioeconomic status. Aim of the study is to evaluate the role of physical activity in mitigating obesity in young adults.

Keywords: physical activity, body mass index, young adults, World Health Organization.

Methodology

A cross-sectional study design was used. A semi structured questionnaire was administered to 250 participants between the ages of 18 and 36 years and older. This study uses a quantitative research design, placing a strong emphasis on statistical analysis conducted using SPSS Version 21, and numerical data collection. The study measures and quantifies factors associated with obesity and physical activity in order to draw statistical conclusions about the target population. Descriptive statistics and correlation analysis are two statistical techniques used to investigate the connections between physical activity levels and the prevalence of obesity.

Results

The study population involved 250 participants in Lagos Nigeria with 133 being male and 117 being female. Perceived that physical activity was very effective in combating obesity and 36.8% perceived that it was somewhat effective or neutral. Only 52.40% of the study population had

a healthy or very healthy dietary habit while 57.6% of the population size had neutral or unhealthy dietary habits. 36.40% perceived that physical activity was very effective towards combating obesity and 36.8% perceived that physical activity was somewhat effective or neutral. Bivariate analysis of socio-demographic characteristics of respondents and occurrence of obesity showed a significant association between each of these variables i.e. age, gender, and occupation, against respondent's obesity level ($P < 0.05$). Statistically significant associations were also found between physical activity patterns and the level of body mass index among the participants in this study. The bivariate analysis further revealed a significant association between physical activity factors and cases of obesity among respondents range 18 to 50 above.

Conclusions

1. The study shows between physical activity levels, and socio-demographic characteristics such as age, sex, and level of education on diverse physical activities, suggesting a favorable outlook on physical activity.
2. The study emphasis on physical activities, such as running, team sports, and gym sessions, emerged as a critical determinant in keeping a healthy body weight. The length of the physical activity sessions differed, exercising for at least two to five hours each day.
3. The Campaigns, legislative contribute on efforts to encourage physical activity, and infrastructural upgrades to support recreational opportunities and active transportation.

References

1. Adeniyi, O. F., Fagbenro, G. T., & Olatona, F. A. (2019). Overweight and obesity among school-aged children and maternal preventive practices against childhood obesity in select local government areas of Lagos, southwest, Nigeria. *International Journal of Maternal and Child Health and AIDS*, 8(1), 70.
2. Field, M., Werthmann, J., Franken, I., Hofmann, W., Hogarth, L., & Roefs, A. (2016). *The role of attentional bias in obesity and addiction* (Vol. 35, No. 8, p. 767). American Psychological Association.
3. Jakicic, J. M., Rogers, R. J., Davis, K. K., & Collins, K. A. (2018). Role of physical activity and exercise in treating patients with overweight and obesity. *Clinical chemistry*, 64(1), 99-107.

4. Ludwig, D. S., Dickinson, S. L., Henschel, B., Ebbeling, C. B., & Allison, D. B. (2021). Do lower-carbohydrate diets increase total energy expenditure? An updated and reanalyzed meta-analysis of 29 controlled-feeding studies. *The Journal of nutrition*, *151*(3), 482-490.
5. Taubes, G. (2008). *Good calories, bad calories: fats, carbs, and the controversial science of diet and health*. Anchor.

ASSOCIATION BETWEEN DIETARY HABITS AND ACNE VULGARIS IN INTERNATIONAL STUDENTS OF LITHUANIAN UNIVERSITY OF HEALTH SCIENCES

Austė Gintilaitė, Gabija Medvedevaitė

Lithuanian University of Health Sciences

Introduction

Acne vulgaris is a common skin condition affecting over 80% of adolescents, particularly females. Studies suggest that diet might influence the development and severity of this condition (Meixiong, Ricco, Vasavda, & Ho, 2022; Morales-Sánchez et al., 2023). The aim of this study was to evaluate the relationship between dietary habits and the prevalence and severity of acne vulgaris among international medical students (Juhl et al., 2018).

Keywords: acne vulgaris, diet, international students, LUHS

Methodology

A cross-sectional study was conducted using a randomly selected sample of international students from LUHS. Participants were asked to complete an anonymous survey that included demographic information, dietary habits, and self-reported acne severity. Data were analyzed using descriptive statistics, chi-square tests, and bivariate analysis with a 95% confidence interval and statistical significance set at $p < 0.05$.

Results

Approximately two-thirds of the participants reported experiencing acne, with most cases being mild. Female students were more likely to report moderate acne compared to males. A significant negative correlation was found between BMI and acne severity, with higher BMI associated with milder forms of acne. Dairy and seafood consumption were prevalent but showed no significant correlation with acne severity. However, sugary foods and beverages were associated with greater acne prevalence, particularly in those who consumed them regularly.

Conclusions

1. A significant number of students consume low-fat milk, cheese, and fermented dairy, with seafood consumed monthly by most.
2. Female participants reported more severe acne compared to males.
3. BMI was negatively associated with acne severity.
4. No statistically significant correlations were found between dietary choices and the severity or prevalence of acne vulgaris.

References

1. Meixiong, J., Ricco, C., Vasavda, C., & Ho, B. K. (2022). Diet and acne: A systematic review. *JAAD International*, 7, 95–112.
2. Juhl, C. R., et al. (2018). Dairy intake and acne vulgaris: A meta-analysis. *Nutrients*, 10(8), 1049.
3. Morales-Sánchez, M. A., et al. (2023). Low glycemic diet in acne treatment. *Int J Dermatol*, 62(1), e39-e42.

Užsakymas I-2561.
Išleido Kauno kolegijos Reklamos ir medijų centras,
Pramonės pr. 20, LT-50468 Kaunas